

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christ. Francisci Paullini, Ferrariâ-Thuringi, Rerum Et
Antiquitatum Germanicarum Syntagma**

Paullini, Christian Franz

Francofvrti ad Moenvm, 1698

IV. Jacobi Reutelii, Past. Einbeccensis ad S. Alexandr., Hilleshemia, in
Episcopis suis repræsentata, cum Mantissa metro vincta, ejusdem
argumenti, è tenebris sordibusque suis eruta, notis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44860

JACOBI REUTELII,
PAST. EINBECC. AD S. ALEXANDR.,
HILLESHEMIA,

in
EPISCOPIS SUIS
REPRÆSENTATA.

Cum Mantissa metro vincta, ejusdem argumenti,
e tenebris soldibusq; suis eruta, notis illustrata,
& edita

CHRISTIANO FRANCISCO PAULLINI.

(K)

VENE-

VENERANDE LECTOR !

Promo nunc *Reutelium*, Virum bonum & doctum, fidumq;
Prerum *Hillesheimensium* inquisitorem. Si compendium vitæ
ejus scire aveas, brevissimè dicam. Cunas ei & prima crepu-
dia dedit *Hatzkeroda* ad sylvam *Hartzicā* in Principatu *Anhaltino*.
Adultum, & doctrinâ nunc præstantem fata traxere ad exteris.
Probatâ siquidem fide & industriâ ejus *Göttingensibus* & *Harde-
fianis*, *Hüxariæ* ad *Visurgim* in æde *Petrina* fit Ecclesiastes. Inde
annô MDLXVII. abs *Einbeccensisbus* ad S. *Alexandrum* vocatus.(a)
Aliquot antē excessum annis sermonis usū priyatū, Adjunctum à
Superioribus habuit M. *Andream Noltium*, Scholæ *Einbeccensis*
Rectorem, cui cives ejus in sacra cathedra demandabantur. An-
nus ei supremus fuit suprà millesimum quingentesimum nona-
gesimus tertius, quō ipsō *Veronicae* die in templo *Alexandrino* con-
ditus est. (b) At rogas, quō casu iste *Jacobus* in nostras lapsus fuerit
manus? Communicarat olim mecum D. *Joannes Wilhelmus Brü-
ning*, Imperialis semperq; Liberæ Ecclesiæ Corbeiensis Cancella-
rius, Anonymi cuiusdam chronicon *Hillesheimense*, patrio sermo-
ne scriptum. Quod cùm fortè apud me vidisset *Hermannus Schnei-
devind*, Pastor ad D. *Kilian*. *Hüxar*, de *Reutelio* mussitare cœpit,
in ædibus Theologi vicinoris à se viso, addens: si mihi placaret, se
operam daturum, ut quamprimum perlegerem. Vix optatius
quid dici potuisset. Misit postea codicem, quem meā manu de-
scripsi. Attentiūs perlegenti mirè placuit brevitas *Reuteliana*,
omnia succinctè tradens. Non potui igitur me continere, quin,

(a) Vid. J. Letzner, chron. Dassel. L. VI. p. A. c. 7. p. 68. B. (b) Idem l. c. p. 99. A.

anti-

PRÆFATIO AD LECTOREM.

antiquo more meo, lectiones meas subinde brevioribus notulis
conspargerem, si quæ asterisco digna occurserent. *Chronicon* verò
MS. *Hillesheimense* aliquoties ad partes vocatum, nullum aliud est,
quàm quod à *Bruningo* acceperam. Recentius erat, nec antiquâ
Saxonum lingua exaratum, multis tamen memorabilibus re-
fertum. Meminit *Henricus Meibomius Senior* (c) *Onuphrii*
Meyenrosii chronicus Hillesheimensis, & D. *Caspar Sagittarius*
(d) *Joannis Stadtwegs* MS. chron. Hillesheim. At utrumque
diversum ab isto. Nulos allegavit autores Noster. Quàm bene
autem ex fide dignis cuncta hauserit, tute videbis. Candorem &
modestiam Viri laudo. Si æquus prudensq; lector (ceteris me-
liorem precabimur mentem,) studium meum probaverit, plura
hujusmodi spondeo. *Gratus dignos* cenlet CL. *Urtisius*, (c) &
debitum eos patriæ officium præstítisse scribit, qui bonis libris è te-
nebris in lucem proferendis obstatricantur, neglectosq; & squallentes,
deterso situ, in hominum conspectum atque consortium deduc-
cent. Vale, mi Lector, &c, si velis, adde vitas *Ernesti*, *Ferdi-*
nandi, *Maximiliani Henrici*, *Jodoci*, & moderni Reverendissimi
& Serenissimi, quem Deus servet! Scripsi *Ferrariae Thuringorum*
Annô Dei-Hominis MDCXCVII.

(c) in not. ad *Henric. Leon. T. I. rer. Germanic.* p. 527. (d) de origine Ducum Brunsivicensium f. 116.
p. 95. (e) prefat. in volum. Hist. German.

* *

IN nuce *Mæonides!* angultis ordine chartis
cernis Pontifices, *Hildesiana*, tuos.
Illustres venerare Viros; illustria facta
suspice, quæ vitæ norma & amissis erunt.

(K) 2

Ortum

PRÆFATIO AD LECTOREM.

Ortum cerne tuum: speciosæ sicut olivæ
in ripa ex tenui semine fructificant,
Inq; plagas orbis sublimia brachia pandunt,
& pulsant cœlum vertice grande suo.
Sic semper felix, ita semper bella fuisti,
Saxoniæ decus & nobile delicium.
Imbellem donec facerent te tristia bella,
è quibus haud unquam nascitur ulla salutis.
Omnia Reutelius mirâ brevitate loquetur;
sed sapienti sat: singula pauca monent.
Accendunt faculas Tibi noctes Paullinianæ,
ut videoas fontes, è quibus ista fluant.
Laudamus meritò, quem fecit uterq; laborem,
occurrant tetri sic mihi sæpe libri.
Mucor eras, Reuteli, squallor, pulvis & umbra,
nunc es Chrysologus, totus & Aureolus.
Hanc metamorphosin Paullini callet: is, ecce!
ex veteris juvenes restituisse potest.

Scripsit officiosâ crenâ

GABRIEL LÜHR. D.M.

B.C.D.

B. C. D.

§. L

Arolus, ob virtutem & res gloriose semper gestas toto orbe
Magnus dictus, omnem Saxoniam, ferro à se subactam, &
 Christi jugo subditam, in decem (a) [alii septem, (b) aliū
 octo numerant (c)] Episcopatus secuit, sicque integrum
 Deo reddidit. Nona Sedes (d) est *Hilleshemensis*, cuius
 fundamenta jacta primū in *Aulica*, in honorem *S. Petri*
 Apostoli, annō Dccxcvi. *Rongssaal*/vulgò nunc *Else* dicta.
 Est amoenus locus ad Salæ & Leinæ confluentiam, in quo, structo à Rege pa-
 latio, plerunque residebat in Saxonia morans. Curam hujus ædis com-
 misit Carolus *Güntero*, Venerabili Viro, licet extimam ei haud imposuerit
 manum, relinquens Filio & Successori suo *Ludovico* structuram. Post ex-
 cessum verò illius *Ludovicus* graves Imperii curas otio venatorio distincturus,
 venit ad nemorosum locum, ubi nunc primaria *Hillesheimia* Ecclesia est. Ibi
 cultus divini memor, per sacellatum suum in altari portatili sub patulæ fagi
 tegmine Missam celebrare jussit, affixo trunco arboris aureo vasculo, quod
 semper circumferebat ille, in quo crines & lac B. V. erant, appositâ ejusdem
 imagine. Sacris finitis, ille in sylvam & campos, sacellanus verò ad sua
 remeat, reliquiarum oblitus. Quarum cùm altero die, sacra iterum factu-
 rus in *Aulica*, reminisceretur, ocius cucurrit ad arborem. At non poterat
 sacram thecam trunco avellere. Attonitus homo rem narrat *Ludovico*.
 Qui cum suis accedit, grande hoc prodigium visurus. Divinans, sanctius
 quid subesse, in terram prostratus ostenti hujus causam à Deo rogavit. Vox
 interim audita: *Nix tibi circumscribet terminos ædis meæ*. Illaque mox inso-
 lito anni tempore delapl̄a certam aliquam telluris aream implevit. Quā
 visā, Imperator clamabat: *Dat ih en Hildesnee/ mid scholl auch Hildeschnee*
heeten. Alii ajunt, somnio fuisse monitum *Ludovicum*, ut eō loci sibi deli-

(L)

gente

(a) Tot vult chron. Mind. 19. Meibom. T. I. rer. Germ. p. 556. Werner. Rolevink. L. II.
 de laud. Westfal. c. 8. (b) Gobelin. Person. Cosmogr. æt. VI. c. 38. Kranz. L. II. Sax.
 c. 23. Engelhus. chron. p. 155. (c) Chron. Slav. L. I. c. 3. §. 8. Lang. chron. Citiz. c. p.
 Ditmar. Mersenb. L. VII. chron. p. 230. Ad. Brem. L. I. c. 9. Alb. Stad. Compil. chronol.
 Qui octo numerant, Magdeburg. & Hamburg. omittunt. Petr. Beck in Aquisgrano
 c. V. novem sicut Gryphianus ait de VViechbild. Sax. c. 29. Carolum se unum quidem
 Episcopatum in Saxonia fundasse. At unde hæc hallucinatio Viri eruditissimi? dicer Sa-
 gittar. de Bardevico c. 3. §. 35. (d) juxta chron. Mind. Meibom. T. cit. p. 554. Sexta
 mox tamen sentit cum auctor.

gere velit sanctissima Deipara oratorium. At traditio hæc metè fabulosa est. (e) Certissimum verò hoc, cessisse Petrum Apostolum D. Virginis, exceptamq; in *Aulica* à Carolo Ecclesiam à *Ludovico* translatam esse *Hillesheimiam* ad fluvium *Inneram*, etiam ante annum *Dcccix*. Inq; basilicā mox *Irmensula*, prope Corbejam eruta, solenniter tamen prius lustrata & expiata, introducta, & in umbilico templi posita est. (f) Rectius igitur urbs dicitur *Hillesheimia*, seu *Hillesheimum*, *Hillesheimia* vel *Hillesheimum*, non à fictitia nive, verùm à vicino nomine, quod porrectius & amplius olim fuerit, *Hilles* vocato. (g)

I. Günter
rus.

§. II. Angustum templum erat, nec satis commodum, à *Ludovico* pio B. Virginis strūtum. *Günterus* igitur, primus ejus Rector, dextram versū angustius prioti, diabūs turribūs conspicuum, struxit in honorem S. *Caciliae*, patronæ fūz. At cūm haud lentè festinaret, pompa nescius, ad solum usum id fabricari jussit. Interim Ecclesia hæc inter Germaniæ præcipuas semper fuit. (h) Idem palatum Episcopale eondidit.

II. Rember
tus.

§. III. Sequitur *Rembertus*, *Remibertus* seu *Frembertus*, (i) aut *Reybertus*, (k) qui verò post paucos menses decessit, ut nonnulli eum è catalogo Antistitutum expunxerint. Jacet penes *Günterum*.

Succedit

III. Ebo.

§. IV. *Ebo* (l) *Francus*, Archi-Episcopus *Rhemensis*, gratus olim *Ludovico* Imp., postea verò, ob conspirationem in sanctum ejus verticem, suspectus, (m) ideoque in Synodo generali (n) officio & dignitate exutus, & in exilium pulsus, venit Hamburgum ad S. *Ansgarium*, veterem amicum, cui se in conversione Danorum zelotum probārat, eiq;, tunc Antistiti Hamburgensi, reliquias *Sixti* & *Simmitii* è *Dicetis Rhemensi* attulerat. Ejus igitur opera, Sede vacante *Hillesemensi*, ab Imperatore potitus. Innocentiam suam singulari apologia demonstravit, eamque vel ex eo colliges, quod S. *Ansgarius* amore & contubernio suo cum dignum reputaverit, (p) adque novum hunc Episcopatum promoverit. Sunt, qui ideo eum sugillant, quod, contra *Paschalis* mandatum, (q) iter Boreale tunc subterfugerit, *Gaubertum*, propinquum suum, substituens. (r) Sed hæc nihil ad nos. *Hillesheimæ* sane omnia

boni

(e) Kranz. L. I. Metr. c. 10. & L. II. Sax. c. 26. qui oblitus hīc imaginis D. Virg. lac & capillos ejus affect, ibi verò imaginem illius habet. (f) Vid. Meibom. de *Irmensul.* c. 8. Stangefol. L. II. annal. circ. V. *Vestfal.* p. 129. (g) idem assert de *Irmensul.* cap. cit. & in orat. de orig. *Helfestad.* Meibomius. (h) opibus, religione, splendore non in postemis cathedralibus Germaniæ Ecclesiis Kranz. L. I. Metr. c. 10. & p. 1. *Comitatibus* unica, ut ex (i) *Vvinzeburg*. (2) *Schlademeli*, (3) *Poppenburg*. (4) *Peynen*. (5) *V. Voldenburg*. (6) *Leesburg*. &c. (7) *Dassel*. (i) Kranz. L. I. Metr. c. 27. *Bucelin*. Germ. sacr. P. I. p. 18. (k) Eggerhardus *Vragiens*. Abbas in chron. id *Egbertum*, qui verò falso hunc extinxerit scribit anno 825. (l) Kranz. L. I. Metr. c. 30. quartum cum facit Episcopum, & tamen L. II. Sax. c. 27. iuri obliteris tertium affumat. (m) Idem L. I. Metr. c. 27. (n) vid. chron. *Reginon*. ad ann. 839. & compilat. chronol. ad ann. 836. (o) vid. eam à Madero annex. Ad. Brem. p. 236. scqq. (p) addé Kranz. L. I. Sax. c. 27. (q) vid. apud Mader. in diplom. Ad. Bremens. annex. p. 246. scqq. (r) Vid. Kranz. L. I. Metr. c. 27. & Add. Bremens. L. I. c. 18.

boni Pastoris munia fideliter adimplevit: conciones ad populū ipse habebat, baptizabat parvulos, & agenda cetera agebat summā fide & curā, ut nihil omnino in eo desideres. Viā functum dicunt anno DCCCXLVII. Prælaturæ sua XII. Sed hōc ipso anno Mense Septembri cum *Ansgario* interfuit Illustri Synodo Moguntiæ. (s)

§. V. *Alfredus*, seu *Altfredus*, in Archi-Diœcesi Coloniensi ex nobili stem- IV. S. Alfre-
mate ortus, discipulus & monachus Corbeiæ nostræ, circa annum DCCCXLVIII. (a) dñs,
ad Illuſtrem cathedralm Hillesheimensem electus, quam virtute probitate, laudabili
zelo & summi prudentiæ admirabilem fecit Vir omni laude major. (t) Ipse ba-
silicam B. Virg. è fundamentis excavat, dirutâ angustâ minusq; aptâ æde Lu-
dovicianâ, XXIV. (eu) XXVI. annorum spatio absolutam, & quarto ante excel-
sum luum anno à seipso consecratam, adjuncto eidem cœnobio, ut omnes Ca-
nonici sub regula Ordinis sui & sub uno teſto degentes soli Deo humiliter
seruirent. Quoties igitur conventum, seu dormitorium intrabat, cecinisse fer-
tur: quam dulce est Fratres cohabitare in unum. Insuper tria cœnobia construxit
(1) Asyvedense in Diœcesi sua, pro Virginibus familiæ Bene dictæ, (2) Affi-
diense, quod illuſtrissimum semper fuit, & nobilium tantum Virginum ejus-
dem instituti, in patria sua, & (3) Salgenſtadense, pro monachis ejusdem con-
gregationis. Fundationi istiusterribilem subjunxit maledictionem. (u) Lapis,
non homo, sit, qui ad ista fulmina non trepidet. (vv) Augusti cœnobii Gande-
heimensis ipse candidus promotor fuit. Consiliū quippe suggestum Ludolfo Fun-
datori, Saxonum Duci, & stimulum addidit, quo bonum maturaret opus, fi-
liamq; ejus Hathumodam, primam ibi Abbatissam renunciavit: (x) cui mona-
sterio etiam post Ludolfum, qui undecim millibus mansis dotâsse dicitur, juxta
numerum undecim millium Virginū. (y) multos reditus contulit, pietate, pru-
dentia, beneficentia nulli secundus. Stetit istud cœnobium monialium ante
Brunshusū, anno DCCCLVI. verò ad fluvium *Gande* translatum est. (z) Ob-
dormivit circa annum DCCCLXXVII. regiminis sui XXVIII. Sepultus in
monasterio suo Asyvedensi. (a)

§. VI. Electus post eum *Ludolfus*, etiam Monachus Corbeiensis, vir pro-
bus & doctus, & erga pauperes benignissimus. Sed cum ante confirmatio-
nem deceperit, in indice Præsulum vix repereris eum. In vetusti mo-
naſterii ſacello Elecetus hic benefactores inter viſtiſ, habens ad dex-
tram inſignia Ecclesiæ ſuæ, (b) ad ſinistram erat draco, leo & aquila
(L) 2 delu-

(s) Adde Schaten. P. T. Annal. Paderborn. p. 135. (t) vir vere memorabilis, & in divina religione
ferventissimus, Kranz. L. II. Metr. c. 12. (u) plutes formulas dabit Meib. in sot. ad dipl. Thaf-
ſilon. T. III. ref. Germ. p. 190. seq. (vv) Altfredianam vide in Tb. m. Illuſtr. Vir. Corb. c. 18.
p. 54. & Part. Gerſon. ſacr. Bucel. in frontispicio. (x) vid. Hebr. Bodonis Syntagma de cœ-
nobio Gandeſian. T. II. ref. Germ. Meib. p. 482. (y) Engelb. chr. p. 170. (z) lit. foundationis & do-
nationis dedit M. Reiskius de corou Ammonis c. 4. §. 4. (a) conf. th. m. cit. c. 1. g. (b) quæ vid.
ap. Letzner. in chro. Dascl. L. II. in frontispicio & in hist. Ludov. Pij edit. ſcc. c. 19.

desuper volitans, cum subscriptione LDLS E. EPS HIL: Equibus alii concipiunt, fuisse Ludolfum ex Comitibus Ringelheimensibus. (c)

VI. Marquardus, §.VII. *Marquardus* probus, liberalis, & pacis studiosus; cuius miti ingenio malitiosi homines abusi, ut etiam duo cœnobia, ab *Alfredo* condita, Diocesi Surripuerint, *Ayvedense* putâ & *Salingstadense*: ædi cathedrali trabes subjicit, aliaq; quæ potuit, fecit. A Danis, Saxoniam populantibus, oppressus anno dominationis sue tertio seu quartô circa AC. DCCCLXXX. Vir longiori vita dignissimus. (d) Sepultus *Epstorpii*. (e) Multi multa, at contraria, de hoc prælio Epstorpiensi. Quidam afferunt, (f) duos tantum cæsos esse Episcopos, nostrum & *Theodoricum* *Mindensem*, unâ cum *Ottone* Duce & XII. Comitibus. Alii (g) omnes ferè in Saxonia Antistites cum plurima Nobilitate cecidisse volunt, quos longâ serie narrant. (h) Alii (i) tres tantum extintos credunt, *Mindensem*, *Ferdensem* & *Hilleshemensem*. De *Theodoro* & *Marquardo* res certa est, de ceteris non item. Licet hæc strages anno DCCCLXXVI. d. 1. Aug. (k) seu biennio post d. 2. Febr., vel anno DCCCLXX. (l) facta sit, quis tamen affirmaverit, omnes Episcopos periisse? Sed quorsum immorabitur narrationi dubiae & suspectæ? (m) Sufficit scisse, *Marquardum* nostrum à Danis pro gloria Christi martyrii palmâ fuisse coronatum.

Surrogatur

VII. Wigbertus, §.VIII. *Wigbertus*, optatissimus Pater, (n) illuſtris cœnobii *Gandesheimensis* basilicam absolvit & dedicavit in honorem *S. Joannis Baptista*, nec non *Innocentii* & *Anastasii*, omniumq; Sanctorum. (o) Defuncta *Gerburgi*, secundâ Abbatissâ, *Ludolfi* Ducis & Fundatoris F., ipse *Wigbertus Christianam*, Saxoniam Ducis sororem, consecravit. (p) Ferunt, fuisse artis Asclepiadeæ haud ignarum, ita, ut etiam codices de ea scriperit. (q) Secundum nonnullos quatuor annis rexit dexterrimè, (r) juxta alios, primo nondum completo, desit circa annum DCCCLXXXIV. At Synodo Moguntinensi sub *Luitberto* anno DCCCLXXXVIII. habitæ subscripti. Quiescit in facello palatii Episcopalis. Monstravit mihi nuper *Reinhard.Bucholtz*ius, Abbas Corbeiensis, bullam Stephani

(c) Antiquissima hæc Saxonum insignia erant, cuius rei testis est *Mathilda Augusta*, Henr. Aucup. conjux, quæ cum iis adhuc hodie conspicitur in cœnobia Pôlenſi, seu Poildenſi, agri Eichſfeldensis. Quid iis indicare voluerint Saxones nostri, dicit *V. Wittekind*. L. I. annal. (d) imò immortalitate, *Bucel*. I. c. P. I. p. 18. a. Vir Deo & cœlo dignus *Kranz*. L. II. Metr. c. 14. (e) Id. *Kranz*. l. c. (f) *Ditmar*. *Merseburg*. L. II. chr. p. 30. *Ad. Brem*. L. I. c. 31. *Helmod*. L. I. chr. c. 7. (g) *Kranz*. L. II. Metr. c. 9. *G. Fabricius* L. II. orig. *Sax. Spangenberg*. chr. *Sax.* c. 108. (h) vid. confutar. legendæ fabulosa *Metrop. Kranz annex*. (i) *Emmius* L. V. ter. *Frisear.* & *Kranz*. L. II. *Sax.* c. 31. (k) secundum *Spang.* (l) notante *Kranz*. L. II. Metr. c. 17. (m) conf. *Meibom*. not. ad L. I. annal. *Wittekindi* & chr. *Mind.* *V. Waterstedt*, ubi in not. ad *Theod.* l. etiam quædam monuimus, (n) *Kranz*. L. II. Metr. c. 28. est religiosus Pater & eō loco dignus, (o) Vid. *H. Bodon*. l. c. p. 487. (p) Idem p. 489. (q) *Buccelin*. l. c. P. I. p. 18. a. vocat insignem Medicum, (r) utilis Praeful, *Bucel*. l. a.

phani VI., in qua hic *Vigbertus Sanctissimus* dicitur, & vi cuius Ecclesia *Hilleshemensis* & *Corbeiensis* cum omnibus hominibus, bonis & rebus in specialem tutelam S. Petri recipiebantur.

Successorem habuit

§.IX. *Walbertum*, ex Monacho *Corbeiensi* Benedictino, octavum Anti- VIII. *Wal-*
stitem, Virum piè eruditum, armisq; Christianorum fortiter munitum, (s) &c *bertus*,
studio propagandæ religionis flagrantem. Qui, an (secundum nonneminis
conjecturam) ex *Albatianis* fuerit, certè affirmare haud possum. (t) Primus
Ecclesiae sue Praepositum dedit, auctis utriusq; redditibus & decimis. Sub hoc
tertia Abbatissa *Gandesheimensis*, mortuâ illustri *Christinâ, Rosyvitha* velata
& consecrata est. (u) Mortuus circa annum DCCCCIII. at nec primo, (vv)
nec decimo nono (x) servitii sui. Cubat in æde cathedrali ante altare S. *Caciliae*.

§.X. Cœpit *Sighardus*, aliis *Gebhardus*, etiam Monachus Ord. Bened., licet IX. *Sig-*
locum tibi dicere nequeam. Consecravit *Windelgardim*, Abbatissam *Gandef- hardus* ▶
heimensem, quæ Ecclesiam extra oppidum in memoriam B. Virginis exstru-
xit à se dedicatam. (y) Vedit varias Imperii mutationes. (z) Summam ædem
Hilleshemensem nec non altare S. crucis poni posè ornavit, suggestumq; laminis
ex purissimo auro obduxit. Defecit circa annum DCCCCXXIIX.

§.XI. *Dithardus* (b) ex monacho *Hirsauensi* delectus Abbas *Hersfeldensis*, X. *Dithar-*
cum consensu senioris *Dithardi*, prælati ibidem, (c) & anno DCCCCXXVIII. *dus*,
electus Episcopus *Hilleshemensis*, succedente ei in cœnobio *Hersfeldensi Bur-*
cardo, Gadeshemense collegium denuò à fundamentis exstruxit & consecravit:
tabulam auream margaritis & lapidibus pretiosis distinctam D. Virginis sa-
cravit, (d) civibusq; coæquavit milites suos sine discrimine. (e) Defecit circa
annum DCCCCLVI. laudatissimi munera sui XXVIII.

§.XII. Intravit *Othyrinus* (f) ex celebri monasterio *Augiensi* propè *Constan-* XI. *Oth-*
tram in insula lacus Bodamici, ubi Rector scholæ fuerat novem ferè annis, do- *rrinus*,
ctus & zelo religionis fervidus, (g) vocatus primùm *Bergam* ad Albim, quod
(L) 3 opu-

(s) vir religione & sanctitate præcipius, merito & moribus insignis. Kranz. L. II. Metr. c. 28.
doctus & strenuus Tri them, L. IV. de III. Vir. c. 199. illa enim tum erant Pontificum omo-
menta. Kranz. I. a. (t) de hac gente vid. Letzner. hist. Ludov. Pi edit. sec. c. 33. (u) Bodo l. c.
p. 481. (vv) ut Kranz. vult L. II. Metr. c. 28. (x) Euseb. l. c. (y) Meibom. in not. ad pane-
gyr. Rosyvithæ fundatricem hujus Ecclesie sacit Gerburgim II. Henrici Hezelonis, Ra-
var. Ducus, sororem, Abbatissam *Gandeshemens*. VII., quod ex subiecta Ortonis II. con-
firmatione patet, qui disertè ait: neptim ejus Gerburgim quoddam ibi monasterium in su-
periori plaga civitatis scum pentus à fundamento construere voluisse, congregaturam ibi
XXX. sacerdotialibus regula S. Bened. Bodo contrà asserit p. 494. Gerburgim Eccle-
siam istam, à Windilgarde conditam, a cœnobium Benedictinum mutasse, & XXX. per-
sonis locum apertissimum reddidisse, (z) dabit eas Kranz. loc. cit. (aa) ergo non annis 40.
præfuit, secundum eundem l. c. b. Kranz. I. III. Metr. c. 11. Dethardus, (c) Lamb. Schafnab. ad
ann. 925. (d) hoc munus Pontifice dignum vocat Kranz. l. c. (e) Id. l. c. (f) Ochyrinus, Ott-
ryinus, Bruschio Ochyring, Ditm. Merseb. L. III. p. 67. Aduinus (g) ch. Hirsau. Trith.

opulentum cœnobium est prope Magdeburgum Ord. Bened. (h) secundus Abbas. Ex hoc translatus *Hillesheimum*. Certis quibusdam anni festis Canonicis suis propinavit modicam vini mensuram, quod tunc rarissimum iis erat; adfecit Diœcesi *Gisenhemium*, attulit ex Italia (i) integrum Epiphani corpus, cuius in honorem capellam exstruxit basilicæ suæ contiguam, eamque consecravit. Multa alia pretiosa acquisivit, & dedit Ecclesiæ. *Garburgim* II. Abbatissam *Gandesheimensem* velavit, consilio ejus usus est *Otto M.* (k) Abiit ad perpetuas mansiones anno Dcccclxxxvi. Kal. Decembr. dignissimi Praefulatūs sui XXIX. (l)

XII. *Osdag-*

gus.

§. XIII. *Osdagus, Osdafus & Osdachus*, (m) etiam monachus divitis *Augie-*
gus, pedum obtinuit circa annum Dcccclxxxvi. Omni honore & amore di-
gnus. (n) Cathedrae sua largitur pagum *Algermisum*. Sulpicor, eum fuisse
ex Equitibus *Hillesheimensibus*. (o) *Sophia I. Abbatissa Gandesheimensis*, nuper
electa, inter *Willigisum Moguntinum* & hunc Antistitem semina discordia
spargens, à nullo alio, nisi à solo *Palligerō*, i. e. ArchiEpiscopo velari voluit.
Quare ad hunc actum invitabat *Willigisum*. Qui pertinaciter *Hillesheimensi* con-
trarius, *Gandesheimiam* ad suam Ecclesiam spectate afferuit. Indixit ergo
diem solenni actui; Ad quem etiam comparuit *Osdagus*, jus suum à Præ-
decessoribus legitimè exercitum animosè defendens, & posteris suis servans.
Interim res hac multa peperit litigia. (p) Ad meliores sedes abiit circa annum
Deceexc. Pontificatus sui IV. (q) Expectat adventum Domini in crypta sub
choro Summa ædis intra urbem.

XIII. *Ger-*

dagus.

§. XIV. *Gerdagus*, (r) *Gerhardus, Gardachus, Gerdachus, & Gerlachus*, indu-
strius & religiosus homo, olim Cellarius *Hillesheimensis*, addidit Diœcesi sua
duos amplissimos pagos minus *Algermisum* & *Sipprechthusum*, & plura ei com-
parâset,

(b) Quo de vid. chron. Meibom. (c) ex urbe Ticinensi Bucel. l. a. (k) vid. erect. Ecclesiz
Magdeb. apud Meibom. T. I. ter. Germ. p. 734. (l) ita Kranz. L. III. Metr. c. 34. quen-
suntur Meibom, in chr. Bergosi, (m) vid. Ditmar. Merseb. L. III. chron. p. 67. & Kranz,
lib. cit. c. 41. (n) Vir præstans Kranzio l. c. & Bodonivale reverendus, (o) Ditmar. l. c. Præ-
positum monasterii sui vocat. Ita verò olim dicebantur templo primaria. (p) Pallium
proprie & ordinariæ tantum ArchiEpiscopis & Metropolitanis concessum, impropriè, ex-
que gratia speciali, paucis olim quibusdam Episcopis, in Germania Bambergensi, ex per-
petuo privilegio, Sleidan. L. XIII. Comment. in Italia Ostiensi, eò quod Romanum consecrat,
instituente Marco. Polyd. Vergil. L. IV. de rer. invent. c. 12. Afferit enim pallium Archi-
Episcopale nomen, una cum reali plenitudine Pontificalis officii, idè dicitur in signe plen-
tudinis officii Pontificalis c. a. q. 23. de privil. Et olim nullus habebatur verus Archi-
Episcopus pallio destitutus. Exempla vid. ap. V. Weberum in introduct. Episcopor. tit. IV.
§. 29. p. 69. Magnum igitur privilegium & summa gratia, quod Burchardo II. Halberstadiensi,
eiusq; Successoribus, in perpetuum concessum sit pallio uti in solennibus festis, prælatu cruce,
& albo equo deferri ad Ecclesiam. Vid. annal. m. Haysburg. Nunc verò quilibet Episcopus
pallium redimere tenetur, quo de J. Christoph. Klee in dñp. inaug. de pallio Episcopali ha-
bit. Jen. c. 3. §. 2. Ceterum litigia latè exponit Bodo in syntagma suo p. 497. seqq. (q)
Kranz, l. c. habet 25. Ditmar. l. a. quinque. (r) ita vocat Bodo & Ditmar.

parasset, si diutius superfluisse. Ultimo vitae & ordinationis sue anno, deuotionis causâ, abiit Romam, reversus mox decepsit VII. Id. Decembr. anno Dcccxcv. (f) Sepultus in pace coram altari S. Petri in templo primario. (t) At si Bernvardus anno Dccccxcir. (ut alii firmiter contendunt,) succellet, error iste calculi manifestus est.

§. XV. *Berwardus, Bernvardus, Barvartus & Barvardus,* (u) ex Illustri Comitum Sommersburgicorum gente satus, cuius avus maternus Athalbero, Bervar- primus Comes Palatin^s Saxoniæ hereditarius, uti ex Tangmaro etiam nōs con- jecimus, (w) Pontifex rarioris pietatis & vitae irreprehensibilis, inq; divinis & humanis rebus versatissim^{us}, Ottonis III. Praeceptor, (x) Sacellanus, (y) & Can- cellarius, (z) sedem Gerdagi occupat circa annum Dccccxcii. XIV. Kal. Febr. (a) Primo statim eminentia sue anno in septentrionali urbis Hilleshemensis plaga in squallido, horrido & nemoroſo loco splendidum cœnobium in ho- norē S. Michaëlis Archangeli, ad normam instituti Benedictini, pro monachis, e suis bonis construxit, eiq; multa prædia, curtes, villas & familias, nec non tre- centos mantos, largâ manu contulit, (b) Etiam Canonicorum redditus, deci- mas & præbendas, uti vocant, multum auxit, pagum Himes- Thür de suo patrimonio, cum omnibus decimis & pertinentiis, Ecclesiæ dedit, & quot- quot Gerlagus gemmas, uniones, seu aurum reliquerat, (secundum ejus ante obitum ordinationem) Eadem obtulit. Designato jam in Comitiis Wer- lensibus Henrico II. Rege, Ekkardum, Marchionem Misniæ, regiā prorsus pompā Hillesheimi suscepit. (c) Vidi pestilentissimā luem, qua totam Saxoniam civibus spoliabat suis, ut oppida & mapalia ubique vacua stan- rent. Vandali igitur in hoc turbido piscaturi, violentam irruptionem fecere in Saxoniam, at virtute Imperiali magnâ clade fusi insignes teme- ritatis sue poenas dedere. (d) Oriuntur denti motus inter Moguntinum & Hillesheimen à Sophia Gandesheimensi, quietis nescia, Ottonis III. F., petulantiter suscitati. Inter initia Sedis Berwardiana Gandesheimense cœnobium combustum erat, quod hic multis sumtibus integris XV. annis fideliter impensis instaurat. Cū nunc consecrati debebat, vocat

Sophia.

(f) Bucel. l.c. habet 993; Lamb. Schafnab. 992; (t) Ditmar. Merseb. l.c. ait: corpus ejus per singula divisa membra in duobus scinis ad monasterium laimit à confociis lugubriter delatum esse, ipsumque teatæ coenobiatum à Gisilero, Archi-Praefule Magdeburgico, easutum adveniente, uta cum Antecessore suo Osdago, (u) Ditmar. L. IV. p. 68. vocat Bernhardum, idque repetit L. VI. p. 163. Lamb. ad ann. 992. Bernwardum, (vv) in Hist. Henanensi §. 33. (x) Ditmar. L. IV. p. 68. Magistrum Regis vocat; Engelhut, in chron. p. 188. ita; ipse fuit pædag. gus Octonis III. quem idem Otto dilaxit, & in vita consilium ejus lectus, & in omnibus obedivit. (y) & confessarius, legibatur in margine. (z) ita Lamberti. vocat ad ann. 992. (a) Idem l.c. (b) egregie hæc convenient cum chro- Monast. S. Mich. ap. Metb. T. II. ret. German. p. 517. (c) latius cuncta narrat Ditmar. L. V. p. 106. Gobel. Person. Cosmодr. etat. VI. c. 52. & Sagittar. disp. de Ricardo I. Sect. XV. (d) Vid. Kranz, L. III. Metr. c. 42.

Sophia Moguntinum, renitente *Berryardo*. Qui amicè monuit mulierem, ut ab hujusmodi scandalosis turbationibus & iniquis novationibus cestaret, & Sedi suæ ordinariæ honorem & obsequium deferret. At surdæ cantabat hymnum. Ipsa potius propositi sui tenacior omnes Monialium suarum animos contra Hilleshemensem concitatavit acerrimè. Res defertur ad *Othonem* Imp. & Pontificem Romanum. Illò autem defuncto, Sophia iterum iterumque monuit *Willigisum* Moguntinum, ut quantociùs monasterium consecraret, ad suam quippe pertinere Diocesis *Gandesheimum*, afferens, & nihil sibi esse cum Hilleshemensi. Decisio tandem Imperialis *Berrywardus* omnejus in Ecclesia *Gandesheimensi* adjudicavit & confirmavit pleniùs, sublatis omnibus prætensionibus, gravaminibus & querelis Moguntini. Vigore hujus decreti Imperialis *Berrywardus* anno MVII, praesente Henrico II. Imp., templum & monasterium solenniter consecravit & dedicavit, (e) omni jure *Hillesemensis* Episcopi sarto tecto & in perpetuum confirmato. Evidem *Gandeshemense* Collegium, ab omni jurisdictione exemptum, soli cathedralë Romanæ & Imperio reservatum, liberam habebat potestatem, vel Moguntinum, seu *Hilleshemensem*, aliumvè, ad hunc & alias actus ecclesiasticos, vocare. (f) Verùm cùm Præsules *Hillesemenses* ab ipsa fundatione *Gandesheimensi*, sine contradictione, ultra duo secula, licet & validè diversos actus exercuissent, utique nunc demum cedere nolebant, sed in possessione juris sui manere. (g) Sub hoc *Berryardo* anno MxIII. *Hilleshemia* magnum incendium passa est. (h) Mathilda, Antistiti *Quedlenburgensi*, ultimum viaticum dedit. (i) Qui verò eum cum *Adalodago*, Episcopo Bremensi, coetaneum faciunt, gravissimè impingunt. (k) Postquam igitur XXIX. annis (l) optimè præfuisset, Deo & hominibus ubique acceptus, auctis egregiè Ecclesiæ bonis, & cunctis feliciter actis, (m) viam æternitatis ambulat anno MXXII. (n) Pastoralis officii XXXI. (o) Clariusse dicitur vivus defunctusque miraculis, ob quæ etiam indici Sanctorum à *Cœlestino* III. anno Mcxcrv. (non anno Mcxxxxiv. ut chron. MS. vult, (p)) inscriptus est. Conditus in crypta monasterii sui *Michaëlitani*, cui *Bruno* ArchiEpiscopus hoc posuit monumentum:

Hac

(c) Vid. susissimè H. Bodon. Syntagma cit. p.498. & 500. (f) vid. Privileg. Innocent. III. ap. eund. Bodon. p. 507. (g) Idem l.c. p.501. Conf. Brusch. catalog. Episcop. Hildes. & Mallinckrot L.II.de Archi-Cancellar. c.1. (h) chr. Stederburg. ad h. ann. (i) vid. Ditmar. Metab. L.IV. p. 82. (k) chr. Brem. V Volteri ap. Meibom. T. II. rer. Germ. p. 28. ait: tempore Adalagi X. Episcopi Bremensis B. Berryvardum floruisse, miraculis scilicet post obitum. At quo iste Bremensis secundum Bucel. anno 988. obiit? (l) ita Kranz. L.III. Metr. c. 49. at chron. S. Mich. & MS. chr. Hildes. habeat 31. (m) præfuit verbo, exemplo, & rebus omnibus bene cedentibus divinè miseratione, Ecclesiamque suam in diebus suis non mediocriter proxexit Kranz. l.c. (n) Bucel. in annal. Germ. ad ann. 1015. habet ann. eund. (o) chr. Stederburg & chr. S. Mich. etiam habent ann. 1022. Lamb. autem & Bucel. l.c. 1024. chr. Hildes. MS. 1023. (p) etiam chr. Slav. quod L.IV. c.23. anno 1015 ejus dabit.

Has tumuli fossa clauduntur Presulis ossa
 Bervardi, miri mirificisq; Viri.
 Qui patriæ stemma radians velut inclita gemma,
 Acceptus Domino, complacuit populo.
 Nam fuit Ecclesiae condignus Episcopus ille,
 Quem DEUS Emanuel diligit & Michaël.
 Tandem bissex undeno mense Kalendis
 Felix hanc vitam mutat in angelicam. (q)

§. XVI. Gotthardus, uti ab Henrico II. quem Sanctum vocant, restauratore multarum in Germania Ecclesiarum, defuncto Bernhardo, (Bernhario) hardus. Monachus & Abbas olim Altahensis in Bojaria, per Willegisum Moguntinum Hersfeldensium Prælatus factus fuerat: (r) ita post transitum religiosissimi (f) Bervardi Sedi Hillesheimensi, ubi Rex à puero institutus & nutritus, invitus & renitens, (t) Antistes constitutus est anno mxxii. IV. Non. Decembr. (u) Erat Comes Bavarus (w) Schyringensis. (x) Primò statim Prælaturæ suæ anno (y) insignem Ecclesiam Collegiatam S. crucis intra Metropolin inchoavit, & quarto postea anno consecravit. (z) Eodem anno cœpit fabricare Conventum Regularium ad muros urbis orientem versus in honorem S. Bartholomai in loco, quem vocant ad Salinas, sive Sulten. (a) Jucundus locus est, olim horridus & incultus. (b) Fundavit idem in Diœcesi sua sub annum mxxx. monasterium Holt-seu Haldhusanum sub regula S. Benedicti pro monachis, multarum aliarum Ecclesiarum & Xenodochiorum conditor, instaurator & benefactor liberalissimus. Annò mxxvi. in urbe partis orientali (c) Ecclesiam, seu monasterium instituti Benedictini S. Matritii, Patroni sui, construxit, hodie die Kirche auf dem Berge. (d) Eodem reliquam monasterii S. Michaëlis partem à Bervardo nondum consecratam

(M) ipse

(q) Vid. vitam ejus fusiodescriptam à Tangmato Presbyt., edit. à Brovvero anno 1616. in 4. Mogunt. In notis hujus p. 99. legitur: Bennonem quendam, quem Hieron. Emilecum Lang. chr. Citiz. p. 764. in monasterio S. Mich. Hildes. à puero nutritum assertit, Bervardo epitaphium reliquise, factum postea Episcopum Missensem IX. secundum Chytri calculum L. VII. Sax. p. 229. secundum Albini chron. Misn. tit. XX. p. 279. XI. quem Bucel. in catalog. Sanctum vocat. Lang. l. c. p. 780. Virum Dei. Albin. l. c. Brunonem nobis fit, rectius vero Benno dicitur. Erat Comes Saxonie, Magister Parisiensis, Albin. l. c. & Woldenbergensibus, non Wollenberg. ut Lang. scribit l. c. p. 764. aut Bullenberg. Bucelin. Mesol. Benedict. p. 428. (r) Sifried. Presbyt. L. Lepit. ad ann. 1002. Lang. l. c. ad ann. r. 14. (f) Sanctissimum vocat Kranz. L. IV. Metr. c. 7. (t) Lang. l. c. (v) Lambert. ad h. ann. & chr. Stederburg. Helder. vero in Orat. de Gothahabet annum 1066. (vv) erat juxta seculum vir sangvine nobilis, natus ex Comitibus Bayatiæ, illis videlicet, quibus præteritis, prius Otto fratrem suum Henricum fecit Ducem Bavarorum. Sangvine igitur junctus Imperatori, Kranz. L. IV. Metr. c. 7. (x) Scheyrensis Buccl. l. a. (y) Engelhus. chr. p. 194. (z) Id. l. a. (a) sive Sulta/ Zulta, Engelhus. l. a. Sulta chr. Stederburg. (b) locus fortis & intus prædiis & religione flores Kranz. l. a. olim ruderibus & frumentis oblitus, Engelhus. l. a. (c) lege occidentali, (d) chr. Stederb.

ipse consecravit cum pluribus altaribus. *Aribo* Moguntinus ignem è favillis suscitaturus, *Gothardo* propter Ecclesiam Gandershemensem multas creabat molestias. Res verò directa in Comitiis Francfurtenibus, *Godhardo*, tuisq; successoribus, legitimè intrantibus, jure haec tenus Ganderhemii exergito confirmato. (e) Das Papengeließ hat manch leeres Weinfäß gemacht/ und konten die Bischosse die Nonnen doch nicht in rechten Sattel bringen. Anno MXXXI. (alii malunt sequentem) cùm dedicaretur basilica Michaëlitana, in festo ejus solenni omnis confluxit populus, qui *Bennonem*, Episcopum Aldenburgensem, (f) sinistrum templi latus dedicaturum, opprescit, ut paucos post dies, morbo ingrauecente, animam efflariet, sepultus in nova ista Ecclesia. (g) Anno MXXXIII. in vigilia Pentecostes ad vespertas idem monasterium S. Mich. fulmine tactum conflagravit. (h) sub *Adelberto*, secundo Abate, in cuius rei memoriam adhuc superat in Ecclesia cœnobii retro altare S. crucis tæda in columnâ ærea, quondam à *Berwardo* erecta. (i) Igitur anno MXXXV. iteum dedicatum & consecratum est à *Gothardo*, qui eidem monasterio adjecit Ecclesiam *Diricholthusanam*. Ceterum quantæ autoritatis fuit *Gothardus*, vel inde probamus, quod crebrius gravissimis consiliis Imperialibus interfuerit & maximis congregationibus, eaducæ pariter & æternæ salutis amans & studiosus. (k) Assedit Synodo Tremoniensi ab *Henrico II.* institutæ, in qua certa inter Principibus ecclesiasticis missæ, secularibus eleemosyna, & populo jejunia indicta sunt pro communi penitentia. (l) Sub idem tempus Antistes Padifontanus *Meinvercus* vitæ finem fecit. Divinans hoc *Gothardum*, eoque die missam & prandium distulit, donec nuntius aliquis certiora afferret. Quo adveniente etiam, & excessum Paderbornensis referente, oculis ad altare ille properabat, & finito sacro mensæ assidens, apprênsa simili, O beate, dixit, *Meinverce*, quomodo te lata tua simila à fato communi non exemis? quamdiu ego vixero, non gustabo amplius album panem, uti quoque fecit. (m) Ajunt, cùm olim in villa quadam (n) sacra inter diceret: mando omnibus excommuni-

(e) Vid. Bodon. I.c.p.500. (f) vid. chron. Everardi Oldenburg. à nobis notul. illustrat. (g) Helmold. I., I.chr. Slav. .18. quem exscripti Kranz. V.III. Metr. c. 51. quorum ille sic: *Berwardus* in possessione, quæ sibi provenierant hereditatio jure, magnam fundavit Ecclesiam, amplissimis, ut videri potest, in honore S. Mich. Archangeli, in qua etiam copiosam monachorum turmam ad serviendum Deo aggregavit. Consummata ergo ad votum basilicâ, ad denunciatum dedicationi festum, convenit immensa multitudo, ubi cùm sinistrum Ecclesia latus Episcopus Bertho dedicaret, à populo compressus & attritus, post paucos dies, morbo ingrauecente, vita defunctus, & in aquiloniari ejusdem Ecclesia abrida honestam obtinuit sepulturam. A quis quid sit, Bangert. in not. suis pulcriè explicat, qui templum hujus monasterii magnificissimum vocat, & sex turribus in sublime ductis extortatum. (h) idem dicit chr. Stederburg. & chron. S. Mich. (i) idem chr. S. Mich. (k) non minus temporalis tranquillitatis curator, quam æternae provisor salutis, Kranz. L.IV. Metr. c. 7. (l) Id. L.IV. Saxoniae c. 35. & l.c. (m) Gobelin. Persön. Cosmodr. æt. VI. c. 53. & ex eo Kranz. l.a. (n) Lutzingvverde vocat Engelhus. p. 194.

catis, ut exceant foras; tres è tumulis prodilisse defunctos, temploq; egredios. Quemvis visitis, populus gratiam ejus humili voce petiit & obtinuit. (o) Urbi Gotha ipse nomen primum dedisse creditur. (p) Obdormivit tandem vitæ gloriae & curarum satur anno MXXXVIII. (q) in monasterio S. Mauriti montano extra muros urbis. (r) Cubat in crypta Ecclesiæ cathedralis, (s) ad cuius tumbam multa miracula coruscâle referunt; (t) numero Sanctorum postea solenniter adscriptus est. (u)

§.XVII. *Ditmarus*, Conradi Saliqui capellanus, virtute & sanguine nobilis, (v) præ omnibus aliis competitoribus ad clavum sedere cœpit anno marus, MXXXVIII. Moliebatur præclara, quæ tamen ob angustum prælationis suæ terminum perficere nequibat. (x) Obiit sub eo *Sophia* Gandesheimensis, rixarum amatrix, cui surrogatur *Adelheidis* soror ejus. Quam cum confirmasset *Ditmarus*, (y) exposuit ei machinationes & molestias, prædecessoribus suis *Bernwardo* & *Goethardo* à *Sophia* factas, pro tot & tantis beneficiis. Repoposuit igitur sub excommunicationis pena omnes decimas, villas & redditus, ab Antecessoribus Ecclesiæ Gandesheimensi datas. Dura vox hæc videbatur *Adelheidi*, coacta tamen tandem tradidit, quas *Ditmarus* omnes Ecclesiæ suæ reddidit una cum pago *Wangerden*. At non bene factum hoc. Paulò post magnum incendium ædem cathedralem, cum annexo monasterio, pro Canonicis Benedictinis ab *Alfredo* structo, dormitorio, & magna civitatis parte, consumit. Quà occasione Canonici, disciplina & zelo antiquo tepeſcente, non amplius conjunctim in uno clauſtro, more cœnobitarum, vivere

(M) 2

volue-

(o) Id l.c. (p) In sigillo urbis hujus altero Gothardus, Episcopali habitu indutus, dextrâ pedum, cævâ librum tenens, inq; solio residens, addito dextro lateri S. GOTHE sinistro HARDUS, & in orbiculo imaginem cingente: SIGILLUM CIVIUM IN GOTIA. In altero idem visitur Gothardus, dextrâ codicem, sinistrâ baculum pastoralement ostentans, cuius latus claudunt duæ turres minores. Nullum est dubium, piates ejusmodi statuas visas fuisse olim Gotha, ipsumq; fecit urbis Patronum fuisse, in cuius honorem instituebatur quotannis processio solennis. Plura in hanc rem consignata habet D. Sagittar. in memorab. hist. Gothan. c. 1. §. 7. (q) consentiente Bucel. in annal. Germ. ad h. ann. Lamberti, & compilat. chronol. habet annum 1025. (r) sub manibus nepotis sui ex sorore, qui tum loci Abbas erat, Kranz. L. V. Metr. c. 4. (s) Brovver. L. I. Antiquit. Fuld. c. 18. p. 75. ait: in monasterio S. Bartholomæi à se structo, (t) Bucel. l. c. vocat magnorum patratorum miraculorum & mortuorum suscitatorum, (u) vivus inter egregios Viros Ecclesiastrium Christi Rectores & Doctores refertur ab Erdmanno in chr. Osnabr. T. II. ter. Germ. Meibom. p. 205. Reliquias ejus Donatianus, Abbas Rastedensis, alportavit in suum monasterium, earumq; in honorem capellam construxit, chi. Rasted. Meibom. Tom. cit. p. 97. (v) animo & carne nobilis Kranz. L. IV. Metr. c. 19. Idem l. c. 26. origine & nata Danum facit, qui patrocinio Gunildis, Magni Canuti Regis F., Episcopatum Hildes. impetravit, & interfuit colloquio Slesvicen, à Bezelino Hamburgensi instituto (x) pro tempore brevitate nec moliri nec perficere potuit grandis, Kranz. l. c. (y) hoc nesciit Bodo l. c.

voluerunt, auram captantes liberiores. Quæ omnia ex ablatis bonis *Gan-desheimensibus* deducebant sagaciores. Ipsum *Ditmarum* facti sui pœnituit. Et monachi *Michaëlitani* queruntur de molestia hujus Episcopi in ablatione decimorum *Lofferdensium*, *Eggelsenium*, *Netlingenium*, *Savvicensium*, & *Bed-dungenium*, nec non bonorum *Wendhusanorum*. (z) Naturæ debitum persolvit anno **XLIV**. (a) sexto ordinationis suæ. (b) Dormit in crypta sub choro basilicæ.

XVII. *Azel-*
mus,

§. XVIII. *Azelmus*, (*Aselinus*, *Atzelinus*, *Etzelinus*) *Henrici II* facellanus cuius auctoritate promotus est. Vixerant haec tenus Canonici cathedralis (ut dixi) in uno cœnobio strictioris observantiae cultores. Religio erat & nefas, sine speciali Decani licentia, vel choro abesse, seu prodire in publicum. Cum verò priores Episcopi, bonâ licet intentione, redditus eorum subinde augerent, pinguiora fercula potumq; generosiorē apponenter, mollities hæc animos eorum paulatim corrupit, ut, cucullo abjecto, laxiori sibi disciplina factâ, & antiquâ communione dissipata, quisque sui peculii, sua residentiae & œconomiae custos & Dominus factus sit, connivente *Azelmo*. Hic muros majoris Ecclesie, una cum monasterio adjuncto, sine præclitu Capituli, dejevit, solā remanente sacristiâ basilicæ antiquioris, quam facello B. Virginis apposuit, ampliorem molitus adem, sed irrito prorsus labore. Dum enim unam partem strueret, altera corruit. Displuit liquidem Domino, cuius occulta, at æqua & recta, judicia sunt. Multa insuper meditabatur præclara in rebus pariter ecclesiasticis ac secularibus. Verùm nullibi fortuna adspirabat labori. Pretiosus ipsius annulus adhuc servatur à Canonicis, quō in festis folennioribus Episcopi digitos ornare solent, nec non pallium ejus, cui nomen *Azelmi*; auro intertextum est: coronas minores ante summum altare Sole & Lunâ obducit, magnanq; campanam, *Cantabon* dictam, fundi jussit, ut nunquam non meminerit officii sui, satis industrius, at infaustus homo. Pavit gregem suum decem annis. (c) Sepultus in crypta anno **MLIV**. (d)

XVIII. *He-*
zilo,

§. XIX. *Hezilo*, *Hecelo*, (e) *Echilo*, (f) ex illustri genere natus, (g) Præpositus Goslariensis, juvenis concedit cathedralm, moribns nondum bene defecatis, quos tamen ipse mox emendavit pulcherrime, gloriâ & opibus Antecessores suos præcedens. Prima ejus cura novæ Ecclesie structura. Amoto igitur vasto isto adficio, ab *Azelmo* cœpto, sed non perfecto, cathe-

(z) conf. ch. S. Mich., quod verò hæc ad ann. 1043. refert, cum iam ante quadriennium mortuus fuerit. (a) ch. Stederburg. & Bucel. l. a. (b) Kranz. l. c. ait quintò, (c) 1^r. L. IV. Metr. c. 26. viginti haber. (d) ch. Stederb. & Bucel. l. a. (e) Lambert. ad ann. 1063. Bangert. in not. ad L. III. Helmold. c. 9. (f) Kranz. L. V. Metr. .4. Venetus Vercellensis lib. de unit. Eccles. conservand. ap. Freher. T. I. ter. Germ. script. vocat *VVecelinum*. (g) Eccardi, Missiæ Marchionis, cognatum fecit Bucel. in catal. Episcop. Hildes., quo de Eccardo vid. exercit. hist. D. Sagittar. pro loco habít. Jenæ 1675. idèò à Kranz. l. c. dicitur *Vir præpius*.

drale suum ex imis fundamentis, olim ab *Alfredo* positis, intra sexennium reædificabat ad normam & formam *Alfredianam*, ut vix notâsses differentiam antiquam inter novamq; ædem, nisi quod aditus ex crypta sub choro in sacellum B. Virg., à *Ludovico Pio* conditum, præclusus fuerit, idq; extra majorem Ecclesiam remanserit. Ultimo Pontificatus anno novum lacellum in forma rotunda super istud altare erigere cœpit, post obitum demum ejus absolutum. Hanc Ecclesiam suam novam, cupro tectam, omni argenteo aureoq; ornatu, ut imaginibus, librîs, calicibus, aliisq; pretiosissimis illustriorem splendidiorémq; fecit, additâ coronâ aureâ in medio templi suspensa, cœlestis Hierosolymæ emblemate. (h) Canonicis legavit quinquaginta præbendas, easq; diversis decimis & redditibus auxit pro cunusq; statu & egentia. Clerci enim cultuq; divini studiostissimus erat, & singularis pauperum benefactor. Henrico IV. Saxoniam vastanti ingens auri pondus transmisit, ut pauperculis suis subditis parceret improbus ejus miles. Ecclesiam in monte S. Mauritii, à S. Gothardo fundatam, monialibus tradidit, piè & castè ibi viventibus. Verum cùm nimis vicinæ essent urbi, ad præcavenda scandala & delicta, ad alium locum translatæ sunt, substitutis XX. Canonicos Deo perpetuo famulantibus, quorum primus Præpositus erat *Cuno*, propinquus *Hezilonis*, factus postea Episcopus *Brixenensis*. (i) Struxit quoque templum, in honorem SS. Apostolorum Petri & Pauli, dedicatum à *Burcardo III. Halberstadiensi* Episcopo, ob valetudinem *Hezilonis* tuic collapsam, idq; XV. Clericis inhabitandum dedit, ptaepotio iisdem *Adeloldo*. (k) Laudabiliter omnia fecit, florente totâ Metropoli, cuius incrementa & stabilimenta omni modo auxit & promovit. Utinam sœdo isto tumultu Goslarensi se non contaminasset Vir cetera honoratissimus. At homo fuit, ecqu' ergo à communi nostra labe, quæ labi est, eximi poterat? (l) Tandem cùm prædicto Episcopo Halberstadiensi delicta sua confessus esset, ad beatum exodus se præparatus, Canonicos antè congregabat, mandans, ut, ob Dei gloriam animarumq; eorum salutem, priestinum observantiaz rigorem reducerent. Peccâsse se conniventâ & licentiâ, quâ omnes simus deteriores. Distribuitâ demum omni hereditate bonisque suis per Diœcesin, cuilibet monasterio & Ecclesiæ certum quid legabat pro salute & refrigerio animæ suæ, reliqua destinabat pauperibus. Sic bene

(M) obiit

(h) memoria hujus Pontificis grandis illa corona, quæ visitor in Ecclesia. Kranz. L. V. Metr. c. 4. (i) sequitur Autofchi. Hilles. M.S. sed in toto catalogo Episcoporum horum, quem Bucel. dedit l.c. p. 46 non reperi Cunonem, (k) Kranz l.c. ait: ipsum quoque fundâste Collegium S. crucis intra ii. bim. At vide S. 16. (l) vid. Lamb. Schafnab. ad ann. 1063. Naucer. Vo. II. general. 36. Spangenbergh. Chr. Sax. c. 223. Cruf. L. III. Annal. Suevic. P. II. c. 14. Münster. l. III. Colmogr. c. 79. VVolff. Cest. XV. ect. memorab. f. 973. Bangerr. not. ad L. III. Arnold. chr. Slav. c. 9. p. 323. 599. Cest. Magdeb. C. II. 10. p. 346. Beyciling. Th. V. H. T. I. lit. A. p. 288. (M) obiit

obiiit anno MXXXIX. officii sui XXV. (m) Tumulatus in monte Mauritiano, quem vivus dormitorium sibi elegerat.

XIX. *Udo.*

§. XX. *Udo*, Comes Alvenslebianus, promotus ab Henrico IV., cui additissimus erat, magno suo suorumq; damno. Omnium enim Principum odia & arma in se concitatavit. Juratus ejus cum primis hostis erat Egbertus, Marchio Misniae & Saxoniae Dux, qui ferro & igne tota vastata Diocesis, Hillesheimum oppugnavit, *Udonemq;* ad ditionem compulit. (n) Qui tanti penertere suum emit, omnibus decimis bonisque ecclesiasticis divenditis & opignoratis, ut per totam vitam suam gravissimam cladem senserit. Paulus etiam quædam ob motus Goslarienses, quæis *Hezilo* immersus fuerat. (o) Ortum postea novum bellum inter *Henricum IV.* & Filium ejus, quo de passim Autores. (p) Inter schismaticos Praesules noster fuerat, ideo in Concilio Northusano, una cum Paderbornensi (Henrico II.) & Halberstadiensi, (Friderico) ad pedes Ruthardi (Moguntini) & Henrici IV. prostratus veniam petuit. (q) Ictus postea lapuit *Udo*, tranquillioris virtutem amans, Deo & sibi vixit, factaque cum vicinis amicitia, qui cum primis obesse aut professe poterant, pacificus & sincerus erga omnes fuit. Sic sensim villas, decimas, redditusque aliquot recepit, quos omnes *Hillesheimio* suo pro illato damno contulit. Defuncto Meinwardo, quarto Abbatे monasterii S. Michaēl, intra Hildesheimum, *Udo* constituit *Conradum*, extraneum hominem, parum utilem. (r) Ipse tandem variā jactatus fortunā, ad meliora transferitur gaudia anno Mxix, cùm hic sedisset XXXV. annis. Quiescit in capella S. Laurent, ædis Metropolitanæ, gloria suæ gentis. (s)

XX. *Brun-*
ningus.

§. XXI. *Bruningus*, Decanus Ecclesiae Goslariensis, Princeps omnibus virtutibus illustris, prudens, humilis & pius. Nec consecratus aut confirmatus, cùm heitrum à Moguntino postularet, quod *Henricum V.* contra Papam concitasset. Depositiō pedō post quadriennium, (t) in monasterium S. Bartholomei ad Salinas se abdidit, divinis contemplationibus usque ad finem

(m) Kranz, l.c. habet 17. (n) Bunting, chr. Brunsf. p. 57. seqq. Spangenberg, chr. Sax. c. 207. (o) Browne, Antiquit. Fuld. L. IV. c. 24. p. 294. in hist. Wideradi vix casus hoste tangit, amandans lectorem ad Lamberti, Fabricius vero in glor. Fuldae p. 106. minus Heziloni favens ita cecinit:

Sanguine profuso maduere altaria templi,
Quod justū factum est, Hezilo inique, tuō, | Si tibi commissæ curæs commoda plebis
Praeful; & Hildesii gloria magna forer.
(p) Vid. post multos alias Kranz. L. V. Sax. c. 17. seqq. (q) Conf. Schaten. P. I. Annal. Paderborn. ad ann. 1105. (r) vid. chron. mon. Sereni p. 224. seq. (s) De gente Alvensleiana vid. Marc. Wagener. & Cyriac. Edinum edit. anno 1581. Ipse Comitatus Alvenslebenis in Archi Diocesi Magdeburg. est, cujus primi Domini descendisse putantur à Comitibus Oldenburgicis. Extia & à masculâ prole Marchiones Brandenburgici eō potiti sunt, & posse detinunt usq; in annum 1238. Tunc Otto Brandenburgicus in bello contra Ludolfum Schladowensem, Praefulē Halberstad., captus, pro pretio illi reddidit 1600. marcas argenti & castrum Alvenslebiū cum pertinentiis suis. Antistes vero anno 1260. vendidit Rudolfo Dingelstedio, Archi Episcopo Magdeburgico vid. Kranz. L. VIII. Metr. cap. II. & L. VII. Vandæ. c. 23. Chr. Magdeb. ap. Meibon. T. II. p. 321. (t) ita chr. MS. Hildes. Bucell. I. a. unum tantum numerat mensum.

finem vitæ intentus. Hoc Collegium ex suis maximè sumtibus reædificavit, magnus ejusdem benefactor. (u)

§. XXII. Cœpit Bertholdus I. Præpositus cathedralis Ecclesiae Hilleshemensis, doctus erat & omni præconio dignus, (w) Conscripsit multos co-dices electū dignos. Totū Clerum in Diœcesi reformavit prudentissimè, monasteria claudens ad inhibendas excursiones, quæ nūl moderabile svalent. Fundavit extra urbem in pago Battarode cœnobium pro Canon. Regul. O.S. Aug. à nomine suo Bertholsrode, postea novale S. Maria, Marienrode dictum, quod Benedictini deinde possederunt. Adjecit sacristia Ecclesiae cathedralis aliud elegans ædificium, auctis redditibus & præbendis Canonicorum de suis bonis Hardershemensis. Sub eo manasterium Ringelhemense, à Theodorico ejusdem nominis & loci Comite, circa annum Dcccxxi. fundatum pro monialibus, inhabitandum traditur monachis Benedictinis, quorum primus Abbas erat Rudolfus, ex monasterio S. Mich. Hilleshemensi sumtus. (x) Anno Mcxvii. Ecclesia Richenbergensis incepta est. (y) Paulò ante excessum Höxarie missam celebrabat, donans S. Chiliano calicem novum. (z) Animam Deo redidit anno Mcxx. (a) Sedit annis XVII. (b) insigni cum gloria, pacis amantissimus, quam sancte coluit, frenientibus in tota vicinia bellis. Jacet sub altari omnium Sanctorum Hilleshemie.

XXI.

Bertholdus I.

§. XXIII. Bernhardus I. Comes Rotenburgicus ad Tubarim, (c) Præpositus summa ædis Hilleshemensis, (d) vix adduci potuit ad portandam insulam; non nesciens, quantæ molis sit animatū curam agere fideliter. Ipse Antecessor sui Gothardi ossa è tumulo elevati jussit, inq; ejus honorem magnificū Ord. Benedict. monasterium pro monachis in suburbio Hilleshemensi (locum vocant den Brühl) año Mcxxiii. VI. Jul. (e) nonagesimo quinto post excessum ejus, fundare cœpit, eundemq; beatè defunctum, multis miraculis hæc-nus illustrem, albo Sanctorū inscribi impetravit ab Innocentio II. in Concilio Rhemenſi. Sarcophagus ejus auro, argento, multisq; gemis distinctus, valorem deceni millium floriorum superabat, quos à sacrificiis & eleemosynis tumbam Gothardi (populariū suorum è Bojaria) visitantium collegerat, cui reverenter inclusum cœnobio Gothardino tradidit. (f) Primus Abbas Fridericus, desuntus ex Collegio Paldensi, è cujus disciplina non minùs, quam

XXII.

Beruhard. I.

(u) Nescio, cur Kranz. I. c. hujus Bruningi omnino oblitus fit, statim post Udonem posse Bertoldum, (vv) Vir in loco non impar, & generis & moribus optabilis, Kranz. L. VI. Metr. c. 7. (x) vid. chron. S. Mich. (y) chr. Stederburg. (z) Visselbeck. chron. Höxar. ad b. ann. (a) Chr. Stederburg. & mont. seren. ad b. ann. Mar. Scor. ad eund. ait: apud Cluniacense cœnobium Monachus Bertholdus, Hiltinensis Episcopus, obiit, (b) chr. MS. Hildes. habet 12. (c) quod nescit Kranz. L. VI. Metr. c. 21. (d) Magister scholarum, Mar. Scor. ad ann. 1130. (e) Henr. Wolter. in chr. Brem. ap. Meibom. T. II. ser. Germ. p. 49. habet ann. 1128. (f) Conf. chr. Engelhus. p. 225, chr. Stederburg. ad ann. 1133. Kranz. L. VI. Metr. c. 21. chr. Brem. cit. l. a.

Attahensis monasterii prodierat *Gothardus*. (g) Idem *Bernhardus* amplissimum Comitatum *Winzenburgicum* Ecclesiae suæ addidit, *Hermannus* Comite, ob stupratam à se militis *Svevi* conjugem, miserrimè occiso. (h) Ambulabat spiritus aliquis (*Pileolum* dicebat, *Hödeke*) per castra *Hillesheimensia*, qui eâpse nocte, quâ *Hermannus*, ultimus gentis suæ, persit, oculis ad lectum *Bernhardi* properans; *Surge, dixit, & occupa, quod nunc tuum est, Winzenburgum.* *Sta up Platner/ weltu nu schlapen / de Wensenborch isz dynen.* Fecit & tenuit anno MCLII. (i) Excomunicavit postea *Pileolum* istum, qui *Aquisgrani* civi *Hillesheimensi* apparens rogavit, ut intercederet pro ipso apud Antistitem. Porro post mortem *Lotharii Saxonis* sub *Conrado III.* Dicelesi suæ incorporavit insignem Abbatiam *Ringelheimensem*, una cum *Præpositura Onolsburgensi*, quam antea partitam cum *Henrico Brunsvicensi* tenuerat. In senio tandem oculis fere privatus nihil tamen de pristino zelo, fide & vigilancia remisit, sed omnia Ecclesiæ jura integra conservavit, præsertim jurisdictionem *Gandeshiemensem ecclesiasticam*, tot sicutibus & laboribus abs Antecessoribus partam. Decesserat postremis ejus annis *Lutgar-*
dis II. Abbatissa ad *Gandam*, quam loco *Bartha*, ab Episcopo Paderbornensi consecrata, iussu *Lotharii Imp.* Goslarie Abbatissam fecit anno MXXXIV. Anno MCXL. Romam abiit. (k) Anno MCXLVII. *Gerardus Richenbergenis* Præpositus Ecclesiæ *Stederburgicæ* præficitur ab eodem *Bernardo*. Anno MCXLVIII. in Synodo Halberstadensi *Henricus Leo* dissidium aliquod direxit, quod multis abhinc annis inter *Fridericu* Palatinum & *Bernhardum*, Vicedominum *Hilleshemensem*, fuerat. (l) Denique cum ob lenium fraternalis vires electam *Adelheidem IV.* inaugurate nequiret, vices suas Pontificales demandabat *Bernhardo Spigelio*, Præsuli Paderbornensi, auctui tamen ipse interfuit, ut prælentiâ suâ jus Ecclesiæ suæ antiquum et fortius defenderet. Promisitque Electa stipulatâ manu omnem reverentiam & obsequium Sedi *Hilleshemensi*. Sedit annis XXIII. (m) obiitque anno MCLIII. (n) Delatus in monasterium *Gothadianum* à se fundatum, ubi in medio chori ultimam expectat tubam. (o) Duos ejus annulos valde pretiosos, in quorum altero *hiacynthus*, in altero *topasium* fulget, adhuc sibi servant Canonici.

XXIII.

Bruno.

§. XXIV. *Bruno*, Decanus Ecclesiæ cathedralis, pius, justus & humilis, restaurator Ecclesiæ & collapsi palatii Episcopalis. Illam de novo textus integrum:

(g) Vid. Brover. L. I. Antiqu. Ful. c. 18. p. 75. (h) ita narrat Kranz, L. VI. Sax. c. 11. & Busing. chr. Brunsv. P. I. p. 63. alii tamen aliter, ut Gozeceus. p. 235. Mat. Scot. ad ann. 1130. (i) Kranz. L. VI. Metr. c. 21. & L. VI. Sax. c. 11. (k) chr. Stederburg. ad h. ann. (l) Vid. chr. Matenthal. T. III. rer. German. Meib. p. 249. (m) Kranz. habet 22. vir præclarus, id. l. c. præstans & Deo plenus, id. L. VI. Metr. c. 41. (n) anno decimo cum resignâsse putat Kranz. L. VI. Metr. c. 41. ob exortatem, chr. mont. seren. ad ann. 1154, ita: *Bernhardus*, *Hildesheimensis Episcopus*, ab Episcopatu absolitus & moritur, (o) Vid. plura de eo in chr. Brunsv. Bunting. p. 6.

integrā arcis *Winzenburgica* structuram à *Bernhardo* cœptam perfecit, ingentiique turri communivit. Bibliothecæ *Hillesheimensis* multos utiles ac insignes libros dedit, cathedralmq; suam multo ornatu & reliquiis auxit. Fecit sibi anniversarium cum largis eleemosynis & candela perpetua ad tumbam suam, & *Winzenburgicis*, in honorem Antecessoris sui, multa contulit: (p) nativitatem B. Virg. cum octava primùm celebravit, monitus ab ea visibiliter. (q) Sedit VII. annis 3. mens. Defunctus piè placidèque anno MCLX. Conditus in medio cathedralis templi ante S. Cæciliæ altare.

§. XXV. *Hermannus*, Præpositus ad S. crucem intra Metropolin, Vir nobilis, pius & prudens, humanus & liberalis, nullique non acceptus, in primis *Hermannus* Fridericus I. Imp., quem publico nomine ad Comitia Goslariensi abeuntem ^{nunc} excepit Orator facundissimus. Ab eodem regalia sua in castris Mediolanensis obtinuit. In annona caritate magna subsidia tulit suis & exteris, in pauperes propensissimus. Cultum divinum serio promovit, cantans, legensq; horas suas devotè. Ipse in Diœcesi sua festum omnium fidelium primus introduxit, ad majorem devotionem excitandam, more seculi, de suo patrimonio multas assignans præbendas & redditus. Sub eo tertio combusta Ecclesia *Gandesheimensis* reædificata ab *Adelheide* IV. (r) & consecrata ab eodem, præsente *Heremanno*, ArchiEpiscopo Bremensi, aliisque. Ipse dedicavit etiam Ecclesiam S. Blasii Brunsvici anno MCLXXII. exstructam & ornatam ab *Henrico*, cui virtus generosa & mens excelsior *Leonis* nomen dedit, (s) inter primos conspiratores postea relatus. (t) Subditi quidam malitiosi plectendi erant ab eo, sed nebulones diffugiebant, aliosque sibi copulantes socios totam Diœcesin ferro & igne populabantur, ut tertia pars decimatum reddituumque Episcopaliū subtraheretur. Interposita tandem auctoritate Imperatoris, auxiliò vicinorum Principum, tumultus isti quiescebant. Quam primùm igitur bonus *Hermannus* tranquillitati redditus, iter aggrediebatur in Palæstinam, sepulcrum Domini speculaturus. Verùm factò naufragiò, ut arreptò assere nudus solusque elaberetur, stipem ostiatim Hierosolymam usque petiit. Ipse tamen religiosi voti tenax, omnes concoxit molestias, semper alacrius pergens. Et omnes eum in pretio habebant, qui Christi nomen profitebantur. Vix in Italiam redux ex morte ad vitam transiit anno MCLXXIV. (u) Pastoratus sui XIV. (w)

(N) §. XXVI.

(p) *Vincenborgico* Comitatui parvè oppida, Alsfeldia & Gropau, cum Præfectura sua, & alia dicta Freden. Et habuere multi nobiles in hoc comitatu castra sua, ut Steinbergii, Bodenburgii, Stockii, Rhedenii &c. (q) anno 1161. habet chr. mont. seren. ad h. ann. Add. Kranz. L. VI. Metr. c. 41. (r) Bodo in syntagmat. suo p. 505. (s) vid. chr. Ridagshusen. T. III. rer. Germ. Meib. p. 347. Ecclesiam hanc Aut. hist. de Henr. Leone c. f. vocat monasterium, easam dat Meib. in not. (t) Kranz. L. VI. Sax. c. 20. (u) Chr. Stederb. habet 1169. (vv) Kranz. habet 17.

XXV. Ada-
logus,

§.XXVI. *Adalogus, Adelogus, Adologus, &c Adelhodus*, quasi dices Edelhoch / vel Adelhoch / nobilis Dorstadianus , (x) Præpositus Goslariensis, electus anno MCLXXV. fidus & vigilans (y) suæ Ecclesiæ vixit, nec rebus Imperatoris, seu Henrici Duci immersus. (z) Prima officii cura Dei gloria & proximi salus, quam utramque quæsivit & promovit diligenter, amplitudinem Ecclesiæ omni modo intendens. Propinqua ejus Salome, nata de Plesse, Ottonis, Comitis Dasselensis, conjux, cuius liberos, castra sequente marito, & postea in terram sanctam abeunte, ut quisque de vita ejus dubitaret, bene educavit & instruxit, in primis Reinoldum. Monuit subinde Salomonem, ut Comitatum Dasselensem ei venderet, sed daturum illi in eo, pro statu & conditione sua, alimoniam sufficientissimè, & filiis ejus opimas præbendas. Rem hanc subolfaciens *Henricus Leo*, omnia dissipavit consilia. Interim *Adalogus* ab Homburgico emit præfecturas Leuenstenium & Grenam, cum jure telutioinis, quæ tamen mox ad Homburgicos redibant. (a) Adfuit noster *Philippo Colonensi* anno MCLXXXII. & *Henrico VI.* in obsidione Brunsvicensi. (b) Profectus tandem cum Imperat. in terram sanctam. Quod mortuò miserè reversus ad suos. Omnia Ecclesiæ suæ jura & laudabiles consuetudines antiquas in chartam conjectas ab interitu non tantum vindicabat, sed quoque confirmavit auxitque plenius. Annō MCLXXXVIII. bullam dedit S. Nicolao Höxariæ cum largissimis indulgentiis. (c) Saixit etiam, ut posthac XXIV. solidi (Schillinge) valoris Hilleshemensis unam marcam puri argenti valerent. *Adelheidam V.* Gandeshemensem electam consecravit. Naturæ satisfecit anno MCXC. Præsidentia suæ XV. (d) Jacet in umbilico cryptæ Hilleshemensis.

XXVI. Ber-
no,

§.XXVII. *Berno, Benno & Brenno*, Decanus Ecclesiæ cathedralis Hillesemensis, Vir prudens, modestus & eruditus, (e) qui magnâ supellectile bibliothecam auxit ornavitque. Plurima Ecclesiæ bona distracta, oppigno-

rata,
(x) Letzner, in hist. Carol. M. c. 12. vocat Comites Saxonicos: hunc quidem in chr. Dassel. I. II. c. 1. ex Comitum gente ducit, tetricus verò, qualis seu quanta ea fuerit. Meibom, in aur. bull. Andronici & alibi nobiles Dynastas, seu Barones nominat, edie Herrn, quorum sedes tribus miliaribus Goslaria distabant. Noster erat Theodorici Fil. Arnoldi, cognomento Variabarba, Buntbart/cenobii Dorstadiani fundatoris, frater, sepulti in eo anno 1464. VI. Kal. April. Anno 1086. testes inter reperi Arnoldum, Dominum in Doersted, anno 1110. Walterum, anno 1150. Fridericum, anno 1273. Frid. & Walter. erant Canonici Hildes., & frater eorum Bernhard. Rektor patris suæ, cuius conjux Altheida Homburgica. Anno 1327. alias Beata, nobilis Domithus in Doersted. Ex hoc & VVardenburgica Domina satis sunt Frid., Canon. Hildes., & Walterus, qui ex VVardenburgica sua genuit Arnoldum & Elisabetham, viyentes anno 1450. Hec erat Decanissa Gundersheim. anno 1470. (y) Vir præstans Kranz. L. VII. Metr. c. 3.
(z) Id. l. c. (a) Letzner chr. Dassel. I. c. 7. & L. II. c. 1. (b) chron. Slavor. I. VI. c. 4. Add. D. Sagittar. orig. & incrementa Brunsvici §. 98. & 103. nec non hist. Henr. Leon. ap. Meibom. T. I. ter. Germ. p. 431. (c) Videlbecc. chr. Höxar. ad ann. 1393. (d) chr. Hildes. MS. habet 17. Kranz. L. VII. Metr. c. 3. decem (e) Vir eximus, Id. lib. cit. c. 17.

rata, seu ære alieno oppressa ipse fideliter redemit, additis subinde novis, & multiplicatis Canonicorum redditibus, boni patris familias munere dexterrimè fungens. Præposituram S. Petri Goslariae, ad eum immediate pertinente, sed valde depauperatam, & à secularibus direptam, pristino nitori, valori & dignitati sua restituit, Dictatore Summo Pontifice, sub pena fulminis sacri, ne quis antiquæ hujus præpositoræ bona alienaret, seu sub quoconque prætextu auferret. Antecessorem suum S. Bervvardum, cooperante Theodorico, Abbe S. Michaëlis, factis subinde ad tumulum ejus miraculis, Sanctorum collegio intulit sub Cœlestino III. anno MCLXXXIV. (f) Diu etiam contendit cum Moguntino super jurisdictione Gandesheimensi, tutor jurium suorum zelosissimus. (g) Anno MCXCI. cum Theodorico Halberstadiensi Episcopo, & Wittekindo Spigelio, Corbeiensi Abbe, Brunsvicum oppugnavit, castris in villa Leuenfordana ad Oram iterum positis. At nihil effecere omnes, nisi ut colonos expilarint. (h) Quot annis ledet, incertum est. Remur, eum extinctum esse anno MCXCVIII. (i)

§. XXVIII. Conradus I., in chr. Sax. Claudarius (k) dictus, Comes Ra- XXVII. vensburgicus, (alii nobilem Franconem Reinsteinensem faciunt,) Frideric. I. Conradus I, & Philippi Imp. propinquus & Cancellarius, (l) Episcopus antea Lube- censis, (m) valedixit statim Hillesheimio primo anno, captans & capiens ampliorem parochiam cum titulo Ducali illustrem, scilicet Würtzeburgensem. Interim Hillesheimæ liberalitatis sua vestigia ubique reliquit, orna- menta splendidissima Ecclesiæ, & duo scrinia reliquiis farta. Advocatiam Hilleshemensem multo argento acquisivit, cuius dimidiam partem Cano- nicis suis dedit, & sanè maximè exaltata fuisse Diœcesis ejus curâ & ope- râ, nisi ambitio ociosus eum ad cathedralm Würtzeburgensem traxisset, Vi- rum ceterà summæ auctoritatis. (n) Fecit cum Henrico VI. iter sanctum, in quo Regem Cypri coronâsse fertur. Illo mortuo, remeavit in Germa- niā, Philippo Imp. carus & fidelis. Justitiæ cultor erat eximius, furibus, la-

(N) 2 tro-

(f) Helmold, chr. Slav. L. IV. c. 23. & chron. S. Mich. nec non supra §. 15. (g) vid. Brusch. catal. Episcop. Hildes. (h) vid. Hist. Henr. Leon. T. I. rer. Germ. Meibom. p. 433. si hæc anno 1191. facta sunt, qui Adalogus anno 1190. obiit? (i) vix uno præfuit anno Kranz, L. VII. Metr. c. 17. (k) Claudarus Idem loc. jam cir. (l) Vir literatus & facundus, & in multis Ecclesiis jam intitulatus Id l.c. (m) in chr. Lubecensi Alb. Crum- medyckii tres reperio Courador. Primus fuit Abbas Riddagshusenus, & successit fratri suo Geroldo, promotus ab Henr. Leone, cum quo iter faciens in terram sanctam defec- cit. De altero dicitur, quod fuerit Vir literatus & facundus, in multis Ecclesiis beneficia- tus à Frid. I. cuius Cancellarius erat, datus anno 1183. De neutrò autem reperi, quod ad Præsulatum Hildesensem promotus sit. Nec id de tertio, Gysenhemio scilicet, suspiciari potest. Vid. T. H. rer. Germ. Meib. p. 395. seqq. (n) & cui nemo facile refugaretur, Kranz, L. VII. Metr. c. 17. Cum Ecclesiam Heripolesensem cerneret vacare, puer dimisit, ad illam transivit, neutram verò assecutus, quia non meruit, quam contempsit, nec apprehendit, quam curiosè ambiuit. Id. l.c. c. 9.

tronibus, & hujusmodi patibuli Candidatis inferissimus. Occisus tandem miserè à Bodone Reinstenio & Henrico Hundio à Falkenberg, Equitibus ex orientali Francia, quos ob facinus quoddam acrius objurgarat, anno MCCIII. in festo S. Barbaræ. (o) Epitaphium ejus circumfertur tale :

Hoc procumbo solo, sceleris ego parcere nolo,
vulnera facta dolo dent habitate polo.

Ejus tempore collecta manus Magdeburgi Brunsvicum expugnare voluit. *Henrico Palatino*, urbi huic supperias laturo, Hilleshemenses viam intercludere conabantur. *Heunicus* verò fugavit eos usque ad portas. Magdeburgici, illorum socii, à tergo invaluros palatinum in fugam egerunt. Qui, recollectis viribus, properabat ad *Ottонem Regem*, mox *Philippus Imp.* cum milite suo venit, & *Conrado* nostro. Irrumpunt in urbem Brunsvicum, at in longo ponte repulsi, multique in Oram lapsi periēre. Magnâ igitur clade reversi sunt domum. (p)

XXVIII.
Harbordus

§. XXIX. *Harbordus, Herbordus & Heribertus.* (q) resignanti Conrado successit. Erat antè Cantor Ecclesie cathedralis, postea praepositus, nobilis & diligens Vir. (r) Difficilimis temporibus electus, & in cœnobio Corbeiensia à Bernardo Paderbornensi consecratus. (s) Flagrante bello inter philippum & Ottонem, pauperculam & desolatam hanc Ecclesiam nemo facilè amplectebatur, ut etiam *Innocentius III.* electionem Episcopalem iterum iterumque serio mandarit Capitulo, quod onus tandem in *Harbordum* devoluum est. Qui clavus fixus erat in pariete, ut quisque sarcinas suas de eo suspenderet. Prudens & circumspectus erat, candidus, severus & gravis auctoritate, firmoque judicio prædictus. At his omnibus parùm profecit propter altercationes duorum istorum Summiorum Principum. (t) Cumque Harbordus Philippo magis favere videretur, ceteri autem seculares, nobiles & ignobiles, Ottoni IV., Henrici Leonis F., in hoc schismate imperiali ad extrema discrimina ventum est, deficientibus plurimis Ministerialibus ab Harbordo, ut coactus hic fuerit fugâ se subducere, & tutiorem sibi eligere locum. At Hillesheimia ideo fulmine Pontificis taeta. (u) Sic grassabantur alii impune per

Dice-

(o) tumultui, nescio unde exorto, immixtus cæditur, & inventus est sub armis gestasse ciliicum. Id. loc. iam dict. quod memorabile judicat Schaten. P. I. annal. Paderborn. p. 926. ad Viri commendationem, (p) vid. plura de hoc Conrado ap. Kranz. L. VII. Sax. c. 9. & 10. & L. VII. Metr. c. 9. & 17. Tabulas, in quibus anno 1199. indicit. II. Philipp. Pnp. Hartwico, Archi-Episcopo Bremensi, Comitatum Stadensem reddit, hic Conradus Hildesheimensis Episcopus, VVirtzburghensis Electus, & Imperialis Aulae Cancellarius recognovit. (q) Hartbertus, chro. mont. sereni p. 76. (r) Vir industrius & bonus, natus genere militari, Kranz. L. VII. Metr. c. 24. (s) Vid. P. I. annal. Paderborn. Schaten. p. 930. seq. (t) Kranz. L. VII. Sax. c. 15. seq. & L. VII. Metr. c. 24. Spangenberg: chr. Sax. c. 238. p. 411. (u) annal. Paderborn. cit. p. 925.

Dicēsin, nemine vel renidente seu contradicente. Omnia Ecclesiæ bona di-
spersa, spoliata, perdita, seu alienata, ut præter luctum & miseriam nil vidisset,
vel audisset amplius. Monentibus ergo amicis, ad suos rediit Antistes, sedens
in spe & silentio ad clavum procellas inter hasce & tempestates. Absentem
Moguntinus confirmarat & consecrarat. Dominus tamen rufus benedixit
ei. Siquidem bona oppressa, distracta & oppignorata recuperavit redemitq;
præsente auro, unā cum sex pagis Oslebio, VVanckeslebio, Steckemo, Ottredessio,
Uppumo & Ringelhemio, quos Sigfridus Blanckenburgicus haec tenuerat:
reddidit feudum Episcopale Oldendorp, molamque in Metropoli, &
pagum Materten cum pluribus decimis, instaurabat templam cathedralē,
ut boni Patrisfamilias specimen ex quoconque emicuerit angulo. Theodo-
ricum Merseburgensem elegit cum aliis. (vv) Sub hoc S. Andreas locum de-
dit Ecclesiæ Collegiatæ, substitutis Canonicis, quorum redditus à Joanne Gal-
lico, Imperatoris Ottonis Cancellario, dati sunt, omnia hæc confirmante &
promovente Harbordo. Idem fundavit Collegiatam S. Joannis extra urbem;
piarum fundationum sincerus fautor & autor. Præfuit novem annis, (x) re-
bus humanis exceedens anno MCCVIII. (y) Mathildis I. Comitissa Wol-
denburgica, Abbatissa Gandeshemensis, accusarat hunc Harbordum Romæ,
quod nimis rigorosè jurisdictionalia in Ecclesia ista appeteret, & reversa est
anno MCCVII. cum magnis privilegiis, in quibus expresse continetur, ut ne-
mo, præter Sedem Apostolicam, in hoc monasterio aliquam ditionem habeat, &
quod ipsæ moniales à quoconque velint, Episcopo catholico consecrationes
alacriam, basilicarum &c. licet & validè petere possint & debeant. (z)

§.XXX. Sigfredus I. Abbas, (a) antea Fuldenlis, adhuc digladiantes vidit XXIX. Sig-
philippum & Ottone, quorum hic eum pro defensione sui præfecerat Hilles- fredus I.
hemiae. (b) Optime præfuit, (c) emtis redditisq; Ecclesiæ sua multis bonis, in-
primis Advocatiæ in Himmelstür & VVitenborg, (d) unā cum omnibus perti-
nentius suis, & hæc quidem cujus XII. mansis. (e) Reditus Canonicorum no-
tabiliter auxit, & in omnibus bene prospexit. Præposito suo adjecit duas
villas in Neapoli Hilleshemensi, Cantori villam in veteri oppido
Hilleshemensi, deditque luminaria perpetua multa. Auxilium latus

(N) 3

Phi-

(vv) chron. mont. sereni ad ann. 1204. (x) Kranz. I. c. (y) Bucelin. I. a. chr. Hildes. M. §. (z)
legi meretur Bodo. I. c. p. 507. seqq. in quo integra bulla Innocentii III. est. (a) Bucel. I. c.
& chron. M. S. Hildes. simpliciter monachum Fuldensem vocant; ac Brover Abbatem L. I.
Antiq. Ful. c. 18. p. 75. idem tamen ipse contrarius sibi L. IV. p. 293. dum ad cathedram
Moguntinam hunc Illustrum Eppensteinum accersitum scribit, cum Fabrio in glor.
Ful. p. 103. seqq. Nec XXIV. Antistes fuit Sigefridus, ut idem opinatur Brover I. c. (b) vid.
Kranz. L. VII. Metr. c. 29. (c) Ecclesiæ utilissimus. c. (d) VVitenborg cœnobium olim
pape Popenburgum in monte conspicuum, in quo ultimus ejus nominis comes &
fundator sepultus est. Comitum VVitenborgensium etiam meminit Kranz. I. VIII. Van-
dal. c. II. 8. Arnold. Lubecens. L. VI. c. 13. p. 466. at isti nihil ad nos. (e) chr. M. S. Hildes. Ieo-
gi Höven / rectius tamen Hoven seu Höven / mansos.

Philippe in obsidione Brunsvicensi, cives eduxit suos. At *Philippus* mirabili visione territus, mox obsidione solutâ discessit. *Autor* quippe, cuius corpus ibi quiecit, ensem dextrâ vibrans in vallo & mutis, toti agmini *Philippeo* tantum injecit terrorem, ut ocius abiret. (f) Anno Mccxx. *Sigfridus* interfuit consecrationi majoris Ecclesiae Halberstadiensis. (g.) Fugerant ad hunc multi cives Hannoverani, de *Ottone* Duce suo conquerentes maximè, quos omnes domum ire jussit, & Domino suo parere. (h) *Ottoni* Imp., ante obitum confidenti autoritate sacerdotali veniam peccatorum dedit in castro *Hartzburg*. Amarè deflēsse dicitur Princeps delicta sua. (i) Idem *Sigfredus* subscripsit testamento Optimi Imp. (k.) & Viri devoti, qui Deum semper p̄œ oculis habebat. (l) Sedit *Sigfredus* annis XIV. (m) Decessit anno Mccxxi. XXI. Nov. in pace sepultus ante altare S. Petri in templo cathedrali. (n)

XXX.
Conradus
II.

§. XXXI. *Conradus II. à Risenberg*, Magister Parisiensis, Decanus Spirensis & Canonicus Moguntinus, a secularibus rebus plerunque, quantum poterat, abstractus, ecclesiasticas majori provexit studio. (o) Multorum monasteriorum fundator & autor. *Falckenbergense* ad Goslariam ejus autoritate & curâ surrexit splendide. Anno Mccxxii. habuit S. *Franciscus* concilium Ordinis sui cum FF. *Hillesheimæ*, ubi prælens fuit ille. (p) Vix extaret *Winhusinum* ad Aleram seminarum cœnobium in agro Lyneburgico, nisi *Agneta*, *Conradi* Landsbergici F., & *Henrici* Gvelfici Junioris, Ducis Sax. & Palatini Rheni uxori, prima suggestisset consilia. Huic parochiam *Winhusinam* cum omnibus decimis incorporavit. Præterea duo pro Fratribus mendicantibus in Metropoli sua erexit, quorum singularis Patronus erat: & cœnobium istud Virginum S. *Mar. Magdalena*, nec non *Willinghusanum* (q) infra Barenburgum huic origines & dotations suas amplissimas debet. Totum Clerum sibi subjectum reformavit, ad probitatem & modestiam hortans sedulò. Insuper multa Ecclesiæ bona dudum oppignorata redemit, ad auctis Canonorum præbendis. Instauravit palatum Episcopale, castrumque *Winnenborg* magnis sumtibus, oppidulumque *Rosenthal*, nec non castrum

Schartele.

(f) Longius hoc persequitur Kranz, lib. & cap. cit. L. V. Sax. c. 35. & L. VII. c. 16. chr. Slav. I. VI. c. 4. at Meibom. in chron. Riddagshusen. p. 350. pro mera fabula habet, (g) chr. mont. Seren. p. 136. (h) Kranz. L. VIII. Sax. c. 35. (i) Ineffabili contitione compunctus, id. L. VII. Sax. c. 37. qui potè sic ex Alb. Stadeni: tanta fuisse feritur morturi pœnitudo, ut coquinariis suis præcepérit collum suum calcaneis premere, & vilissimam Dei creaturam omnino supplante. Hunc Kranzii locum Sigonius L. XVI. de regno Italæ integrum inseruit, at vide, quomodo eos perstringat Meibom. in apol. pro Ottone IV. Imp. T. III. ter. German. p. 147. (k) Id. in cit. apol. p. 148. seq. (l) I. c. (m) idem ait chr. Hildes. MS. (n) Episcopus in neutralitate permanens, finivit in pace tempora sua, appositus Patribus suis, post annos decem ingressus sui Kranz. I. c. Contrariis his Brovveri locus supra citatus, (o) vir præclarus, qui de religione cœsetur serbuisse, Kranz. L. VII. Metr. c. 38. (p) Wolter. chr. Brem. p. 53. cd. Meibom. (q) Kranz. I. c. vocat *Villioghusen*.

Schartele. Quod postea, unâ cum oppido *Empera.* (nunc *Gronau* vocant,) & castro in *Insula* prope Hillesheimum, (quia furum & prædonum latibula erant,) destruxit. Hic *Conradus* probavit miracula S. *Elisabethæ*, iussu Romani Pontificis. (r) Annô Mccxxxiii. *Burckardus*, Præpositus Hillesheimensis, postulatur ArchiEpiscopus Magdeburgicus. Simultates habebat noster cum *Ottone* Brunsvicensi. Uterque in comitiis Moguntini gravamina sua exposuit anno Mccxxxv. quæ ob prolixitatem non addo. Annô sequente in castino nativitatis Mariæ tota *Hillesheimia* cum omnibus templis & ædibus, quotquot muri cinxerant, exusta est, remanente tantum S. *crucis* oratorio cum viculo suo. (l) Tandem curarum laborumque pertæsus in maximo illo Ecclesiæ schismate annô Mccxlv. resignans, primum in cœnobio ad Fratres *Prædicatorum* intra urbem se abdidit, soli Deo ibi famulatus. Ortis autem ex nova electione magnis dissidiis, horrens ea & fugiens, abiit demum in monasterium *Schonoriense* Diœcesis Spirensis, ubi tribus annis supervixit, tumulatus in eodem.

§. XXXII. *Henricus I.* Præpositus *Hagiopolitanus*, plurium suffragii electus annô Mccxlv. Huic à paucioribus opponitur *Hermannus*, Præpositus S. *Cyriaci* Brunsvici, unde lerna malorum. Licet enim *Henricus* à Moguntino consecratus & confirmatus esset, etiam ab Imperatore regalia, Principem decentia, legitimè impetrâsse, ad possessionem tamen Ecclesiæ suæ pervenire haud potuit, factione *Hermannii* semper prævalente. Qui totam occupans Diœcesin, cum omnibus oppidis & castris, præsidiis ea firmabat pro lilibitu. *Henricus* contrâ, præter unicum castrum *Winzenborg*, nihil habebat amplius. Re hâc turbulentâ latius expensâ, ad evitandam omnimeodam Diœcesis eversionem, satius esse duxit, & quiori animo cuncta perferre, in spe & silentio expectando fortitudinem. Abiit ergo Lugdunum ad *Innocentium IV.* Concilio tunc præsidentem, expónens ei iniqua *Hermannii* intrusi conamina. Opem spondebat Summus Pontifex læso. *Hermannus* vero & Papæ & aliis glaucoma objecit, fidens sociis opibusque suis. Datur tandem à Sede Romana Episcopò Argentinensi *Henrico* facultas & plenipotentia, re penitulatiū examinata, omni modo, etiam banno majori, *Henrico* contra *Hermannum* adsistere, inque cathedralm suam reponere. Ibat *Hermannus* Romam. Papa vero, confirmatâ sententiâ Argentinensis, perpetuum silentium ei injunxit. Ille piè, justè & prudenter omnia egit semper, emis bonis nonnullis pro Ecclesia. Habitaverant haec tenus monachi *Michaëlitani*

(r) Anno 1231. obiit nobilis & S. vidua *Elisabeth*, Thur. & Hass. Demina Landgravia, F. Reg. Ungari, & jacet sepulta in Marborg, & elevata est de sepulcro, & ante elevationem ejus Papa dedi mandatum Episcopo Hildebr. Conrado Abbati S. Georg., Abbati Harfevelde, Diœces. Verdens, de probatione miraculorum, & quod deberent citare testes de probatione, & accepta sibi remittere sub sigillis, quod & factum est. Id. V Volter l.c. p. 58. (l) Chr. S. Mich. & Engelhus. In chr. p. 250.

chaëlitani cum monialibus. Quod contubernium monasterio magna adspersit labem. Hinc Godschalcus Abbas, nobilis Bolzemiensis, iussu Innocentii IV. pepulit eas. (t) Desit Henricus anno MCLVII. 1. Maii ad S. Catharinam in æde primaria resurrectionem expectans. (u)

XXXII.
Ioannes I.

§. XXXIII. *Ioannes I.* Præpositus S. Mauritii extra muros, & Canonicus cathedralis, probus & eruditus erat, pius & affabilis. (u) Ipse festum S. *Ioannis ad portam latinam* per suam Dioecesin solenne fecit & magnum. A Comite Woldenbergico, nobilibus ab Eskerde, alisque, multa coemit bona, quæ inter urbs & castrum *Peyna* cum omnibus pertinentiis suis, adeoque integrum istum Comitatum, quo de mox in Ottone. Cum vero Duces Brunsvicenses in eodem suas quoque haberent pretensiones, ipseque *Ioannes* sponte cedere nollet, bellum ei denunciavunt *Ioannes* & *Albertus* FF. anno MCLXI. (w) Quo anno etiam Decano Hilleshemensi cum Ecclesia Golcikensi dissensio erat. (x) Tandem superveniente ægreditudine mentis corporisque paulo post exspiravit *Ioannes*. (y)

XXXIII.
Otto I.

§. XXXIV. *Otto I.* Dux Brunsvicensis, *Ottonis F.*, (z) *Conradi*, Episcopi Ferdensis, frater, electus à Capitulo, ut foret instrumentum pacis inter Germanos suos *Joannem* & *Albertum*, & sic Comitatus *Peynensis* integer maneret & salvis Ecclesiæ Hilleshemensi. Oppugnabantur Comites *Peynenses* à Ducibus Brunsvicensibus & *Joanne* Hilleshemensi unitis armis. Uterque Comes sine prole vixerat. Hinc, clam ad se vocato Episcopo, B. Virginis Hilleshemensi totum dominium suum pro remedio animæ offerunt. Solvit obfitionem *Albertus* Brunsvicensis, nesciens, quid inter Episcopum & Comites *Peynenses* actum esset. Quamprimum vero rescivit, bellum renovabatur, Antistite interim ad plures abeunte. Canonici motus hosce composituti eligunt Fratrem *Ottонem*, at nec sic ceteri quieverunt. Hinc ilias malorum. (a) Post quintum demum annum confirmabatur à Papa, forte quod minorrensis esset adhuc & Sub-Diaconus. Iturus vero ad Concilium Lugdunense fit Diaconus, & mox Presbyter. Adversarios perpetuo habuit Fratres, ut præmōre contabuerit anno MCLXXV. (b) Sedit annis XVIII. (c) Cubat ante altare S. crucis in Ecclesia cathedrali. (d)

§. XXXV.

(t) Literas Pontificis dat hr. S. Michaël, conf. chron. m. Badeslebiense, (u) Kranz. L. VIII. Metr. c. 1. ait, eum 20. annis præfuisse, quod errorem est, (u) Vir insignis, undecunque natus. Nam nisi aut insigniter doctus, aut nobiliter natus, ad illum Episcopatum non pervenisset, (vv) Id. L. VIII. Sax. c. 28. (x) Vid. chr. Riddagshusam. ap. Meibom. T. III. ter. Germ. p. 357. (y) Conf. chr. Bunting. Brunsvic. p. 98. (z) quem unicum decus Saxonici germios vocat Kranz. L. VIII. Sax. c. 19. (a) Id. lib. cit. c. 28. & L. VIII. Metr. c. 25. Bunting P. I. chr. Brunsvic. p. m. 98. a. qui exscriptis Kranzium, (b) Bacelin habet 1279. (c) Kranz. l. c. habet 19. (d) De Comitibus Peynensis latius forsitan dicendum erit in Hildesha monstra, ex VII. Comitatibus unita.

§. XXXV. Sigfredus II. nobilis Dominus à Querfurt, (e) Decanus Ecclesiae cathedralis Magdeburgicæ, operâ Bernhardi Magdeburgici Sigfredus II. & Alberti Brandenburgici Diœcesis ingressus est. Confirmatus à Mungino, & à Rudolfo I. ceu Princeps Imperii regalibus investitus, Vit omni laude major. (f) Captivos à Brunsvicensibus magno ære redemit, addidit Ecclesiæ suæ duo oppida prorsus desolata Sarsedium & Empenam, (Gronau abs eo dictam,) translatamque hanc ad meliorem locum, ex quo tribus pagis conflatam. Albert. & Wilhelm. FF. Duces Brunsvicenses, similitates cum Henrico Mirabili, seu Moroso, familie Grubenhagiana conditore, habebant. Oppugnare illi Helmstadium, quæ auxilia misit Sigfredus noster. Fiumt induciæ sic, ut obfessi & obsidentes liberum haberent introitum & exitum in & ex urbe. Multi, iisque præcipui, induciis, Dicuumque & Episcopi præsentia, consisi, ibi convernerant, pacem porro facturi firmam stabilemque. Cives Helmstadienenses vero clausis portis omnes istos trucidarunt. Rudolfus I., pacis amantissimus, mandata dedit publica, annexis gravissimis poenis, ut si quis posthac alter alterum invaderet, in ipso crimine puniretur severissime. Omnes Imperii Ordines approbant hoc editum. Paulò post ad Principes Saxoniæ, quos inter Segfredus, multæ deferebantur querelæ de damnis, ab Henrico Moroso, ex arce Herlingsberga, passim illatis. Cingitur corona Herlingsberga, quæ ab Henrico defensa, multis utrinque occisis. Tandem Henricus Dux elapsus, expugnatæ & dirutæ Herlingsbergæ. Cumque arx hæc in Diœcesi Hillesheimensi sit, & ex ea haec tenus subditis nimis infestati essent, Episcopus judicium Borclanum iterum sibi acquisivit hæc occasione, non longè abs Herlingsberga exstructa ab eodem arce Leuenburgo. Illam postea iterum obsecrit Henricus, at inani successu. Sigfredus enim Ducem cum suis in fugam egit, uti Conradus olim Stedingos. (g) At

(O) Brunsvi-

(e) De illustribus Dynastis Querfurtenibus curiosum chronicon edidit Cyr. Spangenberg, quod utique meretur legi. Extincti sunt anno 1496. Chr. ejusd. Sax. c. 345. (f) Vir metitissimus & utilissimus, Bucelio, l. c. (g) Scripsit Conradus II. Gregorius IX., quantis iniuriis & molestiis haec tenus afficerint Stedingi Ecclesiam Brevensem. Mandarat ideo Mindensi, Ratzenburgensi & Lubecensi Episcopis, ut quisque per suam Diœcesis veniam peccatorum fidelibus promittendo, istos contra turbatores concitaret, ut vel ad gratiam conversionis accederent, vel in confusionis foveam deducerentur. Monetigitus Hildesensem, Ferdensem, Osnabrugensem, ut in hocce pio fidei negotio laudatis Episcopis, Mindensi, Ratzeburgensi &c. consilio & auxilio efficaciter assistant. Integræ bullam habet Meibom, in Nor. ad chr. Schaumb. p. 534. Erant autem Stedingi Frisici genetis populus, post Batadias & Statlandos introsum ad Visurgis ripas in parte occidentali ex adverso VVordensem sedes habentes, anno 1204. Mauntio Oldenburgico, aliiisque Dominis sui, coepiunt rebellare. Hinc quod tidei insolentiores facti, oppugnare etiam vicinos ausi sunt. V. d. Stadens, ad ann. 1212. seqq. Kranz, L. VII. Metr. c. 47. postea canum more interficiunt. Add. chr. Schaumb. Lerbecki, & VVinkelmanni notit, ver. VWestfal, L. II. c. 6.

Brunsvicenses ad fluvium Fusa ex Olsburgo, vetustissimo Comitum ejusdem nominis castro, condunt Lauenthal, seu Lauenvydel, i.e. domum Leonis ab iis dictam, ex qua in Diocesin Hilleshemensem crebriores fecere excursiones. Antistes igitur in finibus Dioces. sua, ad fluvium Leynam, opposuit arcem Papenburg, (Poppenburg) ut fortiter resisteret, expugnato non tantum Lanenthali, sed etiam Kalenberga ad Leynam, abs Ottone Duce condita. (h) Qui ruanam hanc ægerrimè ferens, cum Henrico & Alberto Brunsvicensi, nec non Ottone Brandenburgico, aliisque Principibus, arma conjungens, invasit Diocesin Hilleshemensem, occupatoq; Sternburgo & Obergå, totam eam vastavit. Sigfredus contrà Uslariam, Eberburgum, Gevelhusium & Echteke rursus populatur. Tandem ex bello pax. (i) Conradus IV. Abbas Riddagshusanus, à Burcardo Hogershemio & Brunone Insulano insignem emit curiam Hillesheimi: Meibomius (k) Inlanum vocat. Paulò ante excessum multa coemit bona nostra, licet non præsente pecuniâ, Wallenrode, Ruthe, Heerstede, Westerhofen & Hunrück, nec non oppidum Dassel. In capella S. Mariæ Magdalenaæ à se instaurata fundabat IV. præbendas. Obiit anno MCCCCLVI. (l) XXVII. April. regiminis sui XXX. (m) Sepultus in medio cathedralis templi sub corona.

XXXV.

Henricus II.

§. XXXVI. *Henricus II. Comes Woldenbergicus, Henrici Senioris F., Decanus cathedralis Ecclesiæ Hilleshemensis, electus anno MCCCXI. urbem suam rebellem, imposito eidem castro Stürrvolt, quasi dices stetur Gewahl ab Hillesemensibus contumeliosè Neldenborg dicto, ad obsequium & homagium rededit, supplicemq; in gratiam recepit. Pace cum civitate facta, abiit ad Henricum VII. Imp., regalia & confirmationem bonorum, (in primis Comitatus Dasselensis) abs Antecessore Sigredo emtorum, obtentus. At Dasselense dominium inter eum & Corbeienses multa sevir litigia;* (n) struxit castrum Hunsrück, (o) & cum propinquo suo Comite Homburgico obledit castrum Heimbeck, idq; ad ditionem coactum solo æquavit. Cum Ottone Brunsvicensi levibus congressus præliis, donec per alios Imperii Principes res componeretur. Bockelium cum omnibus pertinentiis MC. marcis argenti emtum Ecclesiæ sua addidit. (p) Castus alioquin Princeps & fatis æquius, justitiae aurans, erga pauperes beneficus, & in officio suo scelulus. Cum accusatus esset apud Romanum Pontificem abs æmulis suis, profecturus Avenionem, febri correptus expiravit anno M C C X I V . xiii. Augusti. (q)

§. XXXVII.

(h) vid. nor. Meibom, in chron. Schaumb. p. 527. (i) conf. ejusd. n. r. ad Henr. Rosla Herlingsbergani, (k) in chron. Riddagshusano p. 359. T. III. rer. Germ. (l) Bucelin. l. c. & Bunting, in chr. Hildes. haber 1310. (m) ita Bucelin. & Kraatz. l. c. (n) vid. diff. m. hist. XII. §. 2. seq. Letzzer chr. Dassel. L. II. c. 2. Kraatz. L. IX. Metr. c. 3. & chron. Hüxner. Vißelbeck. ad ann. 1338. (o) tergora canis vocat Kraatz. l. c. (p) dimidiā sc. partem. (q) Bucelin. haber 1318.

§.XXXVII. Otto II. etiam Comes Woldenbergicus, Hermanni F., XXXVI.
Henrici Episcopi ex fratre nepos, ultimus suæ stirpis, (r) Canonicus cathe-
dralis & Præpositus S. Mauritii extra muros, electus anno MCCCXIX.
Mönichbusi, & alius, quem Engelborstium vocant, Diœcesin miserè vasta-
bant, sociis sibi undiquaque adjunctis. Otto verò prudens & animosus do-
lo circumvenit eos in campo prope Olslebium sub Præfectura Coldingensi,
ubi fortiter eos aggressus est, facta utrinque pugna cruentâ. Vicit tamen
ille, & maximia hostium pars cæsa, capta, fugata est, spoliis amplissimis re-
portatis, datoque ab inimicis pro illato damno magno argenti pondere, quo
bona Ecclesiæ oppignorata redemit, castra aliaque ædificia collapsa (in pri-
mis Popenburgum & Styrvalt,) instauravit, emitq; castrum Lutter ad montem
urorum, (Barenberg) Præfecturam Brecken, (s) alteram partem Bockelhe-
mensem & pagum Kalesfeld, sub Præfectura Westerhofiana 3060. marc.
argenti, (t) & , quod primarium est, Comitatum Woldenbergensem Ecclesiæ
suæ adjectit. (u) Emerat Prædecessor ejus Segfredus à Domino de Plesse arcem
Lindau in Eichsfeldia ad Rumam (vv) cum pertinentiis suis, quam munivit
fortissimè. Auream missam fundavit in Ecclesia Hilleshemensi, (x) dedit duas
candelas cereas ad pulpita, tempore Adventus, dum cantatur: Veni Redemptor
gentium &c. Festum S. Elisabetha solenne fecit, & anniversarium Henrico ac
Sigredo, cognatis suis. Obdormivit in pace anno MCCCXXX. (y) Rexit
Ecclesiam annis XVI. (z) Sepultus in æde Metropolitanâ.

§.XXXVIII. Henricus III. Dux Brunsvicensis, Alberti Pinguis Filius, De- XXXVII.
canus cathedralis, omnium suffragiis electus anno MCCCXXXV. (a) Con-
tra quem, sacro fulmine tactum, Papa Joannes XXII. iatrusi Ericum, Comi-
(O) 2 tem

(r) Amplius VVoldenbergicus Comitatus, in Diœcesi Hilleshemensi situs, complexus
est XXVIII. pagos. Aix in monte eminet in vicinia oppidi Bockelemensis. Altera ho-
rum Dominorum Præfectura erat Derenburgum, quam in eoonobium monialium mu-
tarunt. Anno 996. Sigmund. ludo equestri Brunsvicensi interfuit; anno 1070. Lude-
rus & Ludolf F. F. vixere: anno 1090. vixit Ludolf. junior, & Mathilda, Abbatisa
Gandersheimensis: anno 1182. Frid. Imp. arcem VVoldenburg obsecvit & cepit, quid
Comes fidus esset Hear. Leoni, Kranz, L.VI. Sax. c.42. S. Benno, Episcopus Mis-
nensis, ex hac gente erat. Albin, chr. Misn. tir. 20. p. 279. Th. illustr. Corb. Viror.
c.28. Rutgerus de Altena castrum hoc suâ pecunia redemit & munivit, chto. Marca.
Northof. T. I. ter. Getm. Meibom. p. 379. (s) rectius puto Freden, (t) forsan 360. vid.
Letzner. L. II. chron. Dassel. p. 21. (v) frater Ottonis erat Gethard., patris suæ Rector,
qui cum ex Sophia non genisset liberos, adulterium commisit cum Molitoris sum filia,
sue conjugi? ideo abs eo peremitus dicitur. Hinc Otto totum dominium Ecclesiæ suæ
tradidit. Ita potentia temporali creavit ea Ecclesia in immensum. Kranz. L.IX. Merr.
c.12. (vv) Letzner éht. cit. I. II. c.3. (x) memoriale insigne vocat Kranz. L. 2. (y) Bu-
cel habet 1334. Letzner I.c.1335. (z) Letzner, c. Kranz, tamen I.a. habet 14. (a) disti-
pularunt Letzner. Spangenberg autem L.V. chron. Huncib. c. 5. p. 198. habet 1334.

rem Schauenburgicum. Illi adhærebant Ministeriales plurimi. Unde arces Ecclesiæ in possessionem recepit. Huic favebat Hillesheimia cum paucis admodum Capitularibus. Ergo introductus in urbem ibi morabatur. Interim agri & oppida miserè vastabantur, nec poterat implacabile hoc odium per integrros XIV. annos aut minui vel extingui. Adeò pertinax uterq; in tuendo jure suo. (b) Cives pro Erico prædiantes expugnabant, non sine strage suorum, Stürvoldiam, (c) castrum Pippelburg (d) prope Hillesheimum, incensò vicò Damm. Verùm miles Henricianus ubiq; palmam reportavit. Inducæ tandem factæ ad decennium, hâc tamen conditione, ut quisq; retinuerit, quod ceperat antè. At nec sic concordia, recrudescente potius bello ferociori, ut nulli sexu, ætati, seu Ordini parsum sit per integrum triennium. *Henricus* turbulenti temporis peritus resignationem meditabatur, sed ecce! *Ericus* morbo corruptus finem vitæ fecit & omnis miseria hujus anno MCCCXLVIII. (e) Sepulcus in Greuen Alveshagen. Sic *Henricus* urbe in gratiam receptâ rerum poriebatur, pace & tranquillitate Diœcesi redditâ, imposito civibus cenu, quem Fratres Biens vocant, & ad structuram arcis Marienburgensis (f) ab altera parte civitatis, hebdomatim XII. talenta (Pfund) monetæ Hillesemensis. (g) Absolutus demum à fulmine Romano per Innocentium VI. & confirmatus omnia prudenter ordinavit, & præclarè ubiq; se gessit. Greuelslebium (postea Greuelsborn dictum) & Gilverdeshusium, amplos p:gos, in Comitatu Dasselensi, ad sylvam Sollingensem, cùm Ecclesiæ suæ obessent, destruxit, castrum Walmudenæ cepit, Northusanos, Alberto Fratri suo adversantes, perdomuit, & strenuum ubiq; se gessit, (h) relinquens posteris suis decem munitissima castra cum omnibus pertinentiis, scilicet (1) Marienburgum, (2) Winzeburgum, (3) Leuenburgum, (4) Stürvolt, (5) Ruthen, (6) Paynam, (7) Schlademium, (8) Videlagium, (9) Lutteram, & (10) Voldensteinum. Jussu Pontificis Romani primum introduxit festum corporis Christi singulis annis solenniter celebrandum, faciens sibi splendidum anniversarium, multis ad id deputatis præbendis. Sedit annis xxxii. (h) & decepsit anno MCCCXLIX. vi. Febr. sepultus in æde cathedrali, (i) ante altare S. Catharinæ, cùm paulò ante monasterium Fratrum minorum Brunsvici dedicâsse. Epitaphium ejus tale:

Post M. post tria C. post sexaginta duosq;
hunc - - - sexta necat Februi, qui pace quiescat.

ereverat.

(b) tanta erat pertinacia non cedendi. Cuius fuerat, ei defuit secularis potestas, cui arma & amici promiūs accelsere, jus illi decepsit, Kranz. L. IX. Metr. c. 21. chr. Schaumb. Lerbeck. ad ann. 1320. (c) Kranz. lib. cit. c. 21. vocat: compescere violentiam, (d) Poppenburg, (e) 1346. Letzner. chr. Dassel. L. II. c. 4. (f) Kranz. l. c. c. 35. vocat urbem, (g) conf. Letzner. l. c. (h) Id. l. c. 5. 6. & 7. (h) ita etiam chr. Hildes. MS. Kranz. verò L. IX. Metr. c. 35. habet annos 17. (i) Idem loc. jam cit. ait: in æde S. Blasii Brunsvici, at Letzner L. II. chr. Dassel. c. 7. cum Autore facit.

creverat Ecclesia per eum præstante Maria;

Præsul pacificus, Henricus honoris amicus,

hic est prostratus, Brunschvigg de Principe natus.

§.XXXIX. Joannes II. cognomine Schatland, (Schatland, aut Schadeland, aut Schade-
brand,) an Frisius, vel Colonensis, aut Hamelensis fuerit, incertum est, mona-
chus alias Dominicanus & S. Theol. Di. invito Capitulo à Gregorio XI. (k)
commendatus. Erat simplex homo & umbræ monasticæ assuetus. (l) Vix in-
gressus Hillesheimum bibliothecam sibi ostendivoluit. Ductus in armamenta-
rium, monstratisq; gladiis, pugionibus, clypeis, loricis, dixerunt Canonici: Re-
verendissime Pater, hec sunt volumina Prædecessorum tuorum. Ille quietis amans,
variorumq; armis, queis impar erat, lacesitus, rogabat Pontificem Rom., ut
alteri conferret Ecclesiam armatam, se eam defendere haud posse. (m) Trans-
latus igitur post biennium Augustam Vindelicorum anno MCCCLXIV, Ve-
rum & ibi resignavit homo ad tanta munera parum aptus.

§.XL. Gérardus è Mindensis Ecclesiæ Advocatis Nobilis Dominus de XXXIX.
Monte, seu Scalksborg, (n) ex Cantore & Decano Ecclesiæ Hillesheimensis fit pri- Gerhardus;
mùm Episcopus Fuldensis, deinde anno MCCCLXV. Hillesheimensis, Vir
prudens, doctus, (o) magnanimus & felix, auctoritatis verò non adèò magnæ,
si corpus spectes, ingenio autem præstantissimus. (p) Vagabantur LX. nobiles
Westfali, ex rapto vivere sueti, per totam provinciam, quos prope Aulicam
omnes cepit, & clemens erga eos fuit. Bellum ei indixerat Magnus, Brunsv. &
Lyneburg. Dux, (q) cum confederatis suis Theodoro Kagelvvt, ex monacho
Cisterciensi Episcopo Magdeburgico, & Alberto Rickmerstorpio, Halberstaden-
si Antistite, hujus nominis III. Comitibus Anhaltinu, Dynastis Querfurtenibus,
Hamerslebienibus, & aliis. Gerhardus pacem præferens armis, omnem caprabat
occasione Ducem Magnum demulcendi. At hic propositi sui tenacissimus
erat. Sic Gerhardus admodum invitus militem collegit, quodq; potuit, fecit,
voto nuncupato B. Virginis, rogitans: an mallet aureum, seu stramineum tectum?
quasi diceret: si vice, aurea libertas erit, & omnia Ecclesiæ bona & jura salva-
ac integra, Sin: straminea omnium nostrum conditio, & dura servitus. Sic con-
gressus est cum hoste anno MCCCLXIX. viribus & numero impar ad pagum
Dincklariam, (r) & mox evasit superior, captis, cæsis, fugatisq; obviis quibusq;,
ipso etiam Magno Duce, catenato dicto, mit der Ketten & Alberto Halbersta-
densi, nec non duobus Dominis de Hackeborn, Henningo à Steinfurt, Capitaneo
(O) 3 Magde-

(k) at hic coepit anno 1371. Dixit potius ab Innocentio VI. qui primū sedit ann. 1354.
(l) Vid. Kranz. L. IX. Metr. c. 5. (m) Id. l.c. (n) vid. not. m. d hist. V. Vedekindi II. Episco-
pi Miod. XLIV. (o) annal. MS. prædicant cum à studiis poëticis & oratoriis, quæ ita exco-
luerat, ut in utroq; genere scripta nonnulla publici juris fecerit. Meibom. in not. ad chron.
Schauenburg. p. 542. (p) fuit naso aquilino, facie deformi, voce supra modum insuavi, quæ
audientibus tisum moveret; prudentia verò & literarum & rei etiam bellicæ peritâ nulli
erat inferior. Meib. ad idem chron. l.c. (q) Kranz. L. IX. Sax. c. 33. vocat Ottoneum, (r) Din-
geber Id. l.a. & L. IX. Metr. c. 5. Dinckeler.

Magdeburgico, Gumbrechtio & Almericho Wanslebits, Henrico & Rudolfo Alvenslebus, & Bussone Assenburgico captis, Woldemaro Anhaltino, Alberto Mansfeldensi, Wolfrarto Querfurtensi, Joanne Hadmerslebiensi in pugna cadentibus. Praeclarus Dialeticus erat Albertus Halberstadensis, noster verò Gerhardus facundus Orator. Inde adagium apud Saxonem: *Logicam succubuisse Rhetorice, Klanck overwand den Ranck*, quod Gerhardus viceret Albertum. Haec sitabant aliquando Hilleshemenses, ad quos, *O mei*, dixit Gerhardus, *nolite trepidare, ecce tot millia adhuc latent in manica mea, qui omnes praesidiam spontent*. Circumferebat nimis multas reliquiarum particulas, in quibus fiduciam ponebat suam. Ex pretio captivorum XIII. millia marcarum argenti concessit, & redditurus B. Virginis, quod ante fecerat, votum, turriculat in summi templi choro rectum autem thenano obduci fecit, ad 3000. marc. argenti: ex reliqua summa anno Mcccxxxiv. construxit Carthusianorum cœnobium, (l) extra Metropolim, vorm Damm Thor in quo jacet sepultus. Tres insuper edificavit arces in Diœcesi sua, ad ripam Fulæ Steinburgum, in litore Leynæ Coldingam, & ad Oram Pinneburgum. In hoc prælio Dinkleriano adfuit Gerhardo Bado de Obergen, Abbas S. Mich. intra Hillesheimum, qui fortiter pugnavit, multisque prostravit. (t) Sed nova oriuntur dissidia inter Brunsvicenses & nostrum. Castro Walmudensi obsidione ab hoc cincto, Otto & Albertus Brunsvicenses, quia castrum Hartzburg capere non poterant, ceperunt, spoliaruntque in vigilia omnium Sanctorum anno Mcccxxx. Alefeldiam, oppidum in Comitatu Winzenburgico ad Leynam, ut Hilleshemensis ab ob- sidione Walmudensi discesserit, opem latus Alefeldie.

Een M. drey Wörste / eins eim Eck melde /
een L. tive XX. Otto Hörsle | All Hillgen wint Allvelde. (u)
Anno

(l) Ex præda de novo instauravit, Kranz, L. IX. Metr. r. 52. Erdman. chr. Osnabr. ad ann. 1384. defundatione loquitur, Conf. Biring. chr. Brunsvic. P. I. p. 245. & P. II. p. 411. aur. compilat. chronol. ap. Pilz. & Kranz, L. IX. Sax. c. 33. Victorem vix habuisse 500. armatos, & 1500. tamen cepisse, autor est Engelhus. chr. p. 274. (t) Vide chr. S. Mich. I. c. p. 522. quod ita: *Hic Abbas fuit cum Gerhardo Epilcopo Hildesemensi in prælio prope Dinkel.* & erat armatus à plantis pedum usque ad verticem, fulgens in cotanquam speculum, habens scapulare de serico in galea, quod pendebat à caleptra usque ad baltheum, vel medium corporis, & erat magna tempestas venti illo in tempore, sic quod *venerus flavit scapulare hinc & inde, & omnis populus mirabatur*. Et fuit primus in acie belli, & cum appropinquaret parti adversæ prope Dinkel, adversarii sui balare incep- cunst, sic ut mens & consilium fingeret ab eis, & solo terrore perterriti pro primo fugam ini- eruerat. Bado autem cum esset primus in acie, non tantum non fugit, sed & ceteros milites & vasallos in Domino confirmavit, & evaginato gladio pugnare coepit, & viriliter agere cum suis, pars adversa contrita est, & maximam partem ipse interfecit. Cum autem Gerhardus Epilcopus Hildesemensis videret tam virile certamen Badonis, clamavit ad rusticos: *ō Viri Pilati, quomodo statis? videte monachum, vobis autem quid facitis?* (u) Letzner. chr. Dassel, L. II. c. 10. seq. & chr. Sax. Spangenb. c. 294.

Annō Mcccclxxvii. adfuit *Carolus IV.* Mündæ & *Gerhardus* noster Regi. (w) Triginta ferè annis in hisce motibus consumatis, senex molestiarumque per-
tus, *Gerhardus* coadjutorem sibi fecit *Joannem*, Comitem *Hojanum*, Episco-
pum Padebornensem. Facto demum sibi anniversario, datusque Ecclesiæ
primariæ multis ornamenti, quæ inter calix aureus gemmis pretiosè di-
stinctus, rebus caducis eximitur annō Mcccxxxviii. (x) relinquens Eccle-
sie suæ sine pignore & ruina XII. castra elegantissima & bene munita.
Præfuit annis XXXIV. (y)

§. XL. *Joannes III.*, Comes *Hojanus*, Germanus *Ortonis*, Præfulus Mo- XL. *Ioannes*
nasteriensis, (z) post *Rupertum*, Dux Montensem, antea Episcopum Pata-
viensem, electus Antistes Padebornensis, domitor nobilium prædonum
Padbergensium, (a) datur *Gerhardo* coadjutor, sub spe successionis, appro-
bante hoc Bonifacio IX. Contra Comites *Redtbergenses* virtutem suam non
semel ostenderat feliciter. Annō Mccccxi. exarsit bellum inter Bran-
tivenses & *Joannem* nostrum. A partibus *Bernhardi* Brunsvicensis erant
Wilhelmus Lyneburgicus & *Joannes*, Episcopus Halberstadensis, *Henricus*
Dux Slevicensis, & frater ejus *Adolfus*, una cum *Friderico*, Marchione Bran-
denburgico. A *Joannis* Hillesemensis latere stabant frater ejus *Otto*, Mona-
steriensis Episcopus, Comites *Hojani*, *Honsteinenses*, *Spiegelbergenses*, & alii,
qui lectissimum habebant exercitum. (b) Utrinque agri & oppida vastata, di-
tepta, incensa, fruges conculcata, pecora abacta, subditi capti, & nil nisi luctus
& dolor. Verūm *Joannes* bis insigni prælio vinctus ad *Austrovicum* anno
Mccccxi. & castrum *Gronde* ad *Vilurgim* anno sequente. Tribus annis bel-
lando contra Duces Brunsvicenses perdidit captivos ad octo millia floreno-
rum liberandos. Quos inter Comes *Spigelbergicus* perdidit *Oze* & *Grone* suæ
castella, pro quibus *Stürvvolt* impignoratum esse dicitur. (c) Tandem
mediante *Theodorico*, ArchiEpiscopo Coloniensi, & hi motus componeban-
tur. (d) Gloriam suam Padebornæ parram superbiâ & luxu adeo hic obsusca-
vit, ut ingratus omnibus fieret. *Winzenburgum* & *Freden*, fortissima castra, de-
struxit. (e) Præpositum cathedralē *Eckhartum* ab *Hanse*, Virum pium
& honestum, sub prætextu pacifragii publici, *Stürvvoldia* in sqallidum
conjecit carcerem, in quo, exacto biennio, miserè periit, num præ mæ-
tore, seu veneno, dubium est. Adeò amara res veritas, ut gravissi- ma

(w) Vid. chr. *Mind. Pistorias*. p. 750. male autem p. 748. dicitur *Botherus*; (x) *Bucer*
habet 1348. chr. *Dassel*. I. a. 1398. (y) *Bunting*. & *Lerzner*. I. c. *Kranz*. L. IX. Metr.
cap. 53. habet 33. (z) *Id*. L. X. Metr. c. 49. (a) *Id*. I. c. c. 50. & *Ketsenbroch de Episco-
pis Padebonens*. (b) splendidam militiam *Id*. L. XI. *Sax*. c. 8. (c) *Chr. M. Hildes*.
(d) *Kranz*. I. c. c. 9. & 9. chr. *Spangenb. Sax*. c. 309. p. 518. (e) *Kranz*. L. X. Met.
c. 46. *Lerzner*. chr. *Dassel*. L. II. c. 12.

ma semper pariat odia. Heu mihi, quod Principes audire nolent fidos & bene monentes. Divulgata optimi & innocentissimi Eckharti morte, Joannes infensum exosulumque se reddidit universis. Et licet coram Canonicis & nobilibus se purgaret prolixius, suspiciones tamen abstergere nequivat. Sic nihil favoris restabat amplius. Quā re commoti Archi-Episcopi Magdeburgicus & Colonensis, Præsul Halberstadensis, Duces Brunsvicenses & Lyneburgici, Comites Wernigerodani, Regensteinenses, aliisque, ut unitis viribus Diœcesin invaderent, eamque cædere ferro, igne & rapinis miserrimè vastarent per integrum triennium, omni fortunā fugiente à Joanne. (f) Malis igitur undique cum ætate ingraevcentibus, resignat in favorem Magni, Ducis inferioris Saxonie, tunc Episcopi Caminensis. Quo vix ingresso in urbem vitâ excessit Joannes anno MCCCCXXIV. (g) in die S. Pancratii, annô turbulentæ suæ Ephoriæ xxxvi. (h) Quiescit in summo templo sub corona.

XLI. Ma-
gnum,

¶ XLII. Magnus, è Ducibus inferioris Saxonie, quos Lauenburgicos vocamus, antea Episcopus Caminensis, assignatā cedenti Hojano certâ pecuniae summâ, pro honesta sustentatione sui, (i) qui tamen mox abiit ad alias sedes, electus anno MCCCCXXIV. & nimis honorificè ab Hillesheimensibus exceptus, optimam cuique spem fecit, siquidem lex & regio supremæ ejus leges erant. Ut cunque in alto ventus erat, inde vela verterebat sua, togâ sagōque inclitus, illam tamen, exemplis Antecessorum suorum territus, huic catè semper præferens. Humilis præterea erat, mitis, & amabilis Princeps, decus & præsidium vastatæ Ecclesiæ suæ, (i) de causis restituzione in integrum maximè sollicitus erat, oppida, arces, decimas, ære alieno gravatas, redimens, & instaurans singula de suo cunprimis patrimonio, prædonum persecutor acerrimus. (k) Verum ob sumptus bellicos, qui multi erant, lites ei cum Vilhelmo Brunsvicensi Seniore continua; Adstitit nimis huc contra rebelles nobiles ad Visurgim & Deystriain, qui vietas quoque dedere manus. (l) Fædere cum Ottone Brunsvicensi Bernhardi F. pacto, porrè cum Joanne Halberstadensi, aliisque vicinis Comitibus & Dynastis curavit, ut refractarii cives Halberstadenses ad obsequium & submissionem Antistitis & Principis sui redigerentur. Ex instinctu Joannis Uslarii arma etiam movit contra Mülhusium. (m) Agnesa, Conradi, Marchionis Landsbergici F., Henrici, Saxoniæ Ducis & Palatini Rheni, Henrici Leonis F., altera conjux, exstructo pro monia-

(f) id est Bucel. I. a. eum vocat iuilem, (g) consentiente Bucel. I. a. (h) Kranz. L. X. Metr. c. 46. habet 26, & Letzner l. c. totidem. (i) Episcopus insignis & nobilis Vir, Kranz, L. XI. Metr. c. 28. optimus & desideratissimus Pontifex, c. 45. (k) Letzner chr. Dassd. L. II. c. 13, (l) Id. l. a. (m) Engelhus, chr. p. 300.

monialibus *Winshesiano* monasterio, de fundando Collegio monachorum quoque follicita erat. Locus videbatur commodus ad *Isam* agri Lyneburgici fluvium, sub dominio *Ottonis*, *Br.* & *Lyneb.* *Ducis.* Assignatae erant isti Palatinæ decimæ metallicæ Goslarienses ad dies vitæ suæ, quas pro loco isto ad *Isam* obtento *Ottoni* reddidit. At monasterium nunc consummatum mox igne periit, monachis è conventu *Riddagshusano* cum Præposito eorum *Ditmaro* anno MCCXLV. introductis, anno MCCLIX. ex villa *Isenhagen* *Baccerodam* translatis in Diœcesi *Hilleshem.*; quam, pulsis Fratribus & Sororibus irregularibus Ordinis Augustiniani, in uno hospitio nec pudicè nec religiose viventibus, *Joannes noster III.* novis cœnobitis tradiderat. Hoc cœnobium postea *Magnus Marienrode* vocavit. (n) Sub hoc *Godofredus* aliquis, civis *Hilleshemensis*, bonâ intentiōe instituit Congregationem, approbante eam Diœcelsano, & confirmante *Martino Papa III.* Ex curia *Luermanniana*, in *Brühl* à se emta, condidit monasteriolum adjuncto sacello, in quo Viri de laboribus manuum suarum victimum & amictum honestè sibi faciebant, Deo insimul perpetuò famulantes. Nec in ecclesiasticis segnis fuit *Magnus* iste, omnia monasteria visitans & reformans. Præfuit laudabiliter XXVII. annis. (o) In senio tandem, cum consensu Capituli, Coadjutorem sibi fecit *Bernhardum*, Ducem *Brantvicensem* & *Lyneburgensem* juvenem, at cunctis virtutibus illustrem, omnibusque carum. Fato functus suo anno MCCCCLI. XI. Octobr. (p) Jacet in basilica ante baptisterium.

§. XLIII. *Bernhardus II.* Dux *Br.* & *Lyneb.*, *Friderici F.* & *Ottonis frater*, ex dispensatione Romani Pontificis, supplemento ætatis accepto, fit Administrator anno MCCCCL. in omnibus bene prospexit. Struxerat *Fridericus* parentis monasterium *Cellense* pro nudipedibus, in quod, abjectis mundanis omnibus, se abdidit, futurum solius Dei mancipium. Traduntur ergo fasces regiminis *Bernhardo*, curæque ejus ac fidei *Ootto*, frater minoren-nis, maximè commendatur. Feliciter gubernat exq; voto suorum omnium. Cum patruere *Wilhelmo* seniore ob salinas Lyneburgicas (q) bellum gessit, longè latèque agro Lyneburgico vastato. Socios sibi adjunxerat *Bernhardus Joannem*, Antistitem *Ferdensem*, vicissim ferro & igne populans *Wilhelmi-num* territorium, *Rodenvaldum* scilicet, cum centum villis, *Altenium*, *Betterloam*, & *Neapolin Hanoveranam*, cæsis captisque utrinque non paucis, exultis quoque à *Wilhelmi* milite *Wissenio*, *Biffendorpio* &

(p) *Dusse-*XLII.
Bernhardus II.

(o) conf. obr. *Riddagshusano*. Meib. T. III. rer. Germ. p. 356. & junior. Meibom. disp. de metallisodii. Hartzicis §. 55. ubi ipsas tabulas Ottonis integras subjicit, (o) Ktanz. l. c. habet 25, rotidem Letzner l. 2. Bucelir. verò 28. (p) Letzner habet 1449. (q) vid. Bunting. chr. Brunsiv. & Sagitt. hist. Lüneb.

Dussebornio. Bernhardus autem discessit superior. Cumque paternis ditinibus & Ecclesiæ Hillesheimensi simul commode præesse nequiret, patriæ suæ amore tactus, & ecclesiasticæ vitæ pertensus, dimissâ Hillesheimiâ, & acceptâ magnâ pensione pro abitu, anno Mcccclix. duxit Mechtildem Schaumburgicam, rarioris formæ virginem, quam tamen mox reliquit *Wilhelmo Lynenburgico Seniori* & viduo, adversario suo, sine prole decedens. *Wilhelmus* vero filium ex ea sustulit non diu superstitem.

XLIII.
Ernestus I.

§. XLIV. Sic Bernardus *Ernesto Schaumburgico* pro sorore germana reddidit sponsam suam Hillesheimensem anno Mcccclviii. (r) Parum doctus hic erat, venationis studiosus, curæ ecclesiasticæ negligens, nisi quod monasterium *Gothardianum* valde desolatum, & adhuc extra muros stans, instaurârit & reformârit. Dasselensem vero jura accidit maxime. Ultimô vitæ suæ anno (Mcccclxx.) bellum ob fines Ecclesiæ, & loca nonnulla oppignorata, ortum denuò totam perdidit Diœcesin. Implicitus quoque erat bello, abs *Alberto Mindensi* contra Comites *Hojanos* suscepito. (s) Sed nec inde aliquid salutis. Ipse tandem, ob infaustam pugnam cum Brunsvicensibus temerè commissam, mœrore consumptus obiit, (t) anno Pontificatus sui XII. sepultus in Ecclesia cathedrali ante altare S. Petri. (u)

XLIV.
Henningus.

§. XLV. Scissis fissisque Electorum Hillesheimensium animis, major eorum pars *Henningum* eligit, minor contrâ *Hermannum*, Landgravium Hassiae, & Canonicum tunc Coloniensem. (w) Nobilis ille erat de domo, & Decanus Ecclesiæ cathedralis Hillesheimensis, Vir bontis & doctus. Prælatus igitur *Hermannus*, Romam properans, mox confirmatus & insulatus ibi rediit, armis cognati sui *Bartoldi Landsbergii*, Episcopi Ferdensis, nec non *Friderici ac Wilhelmi*, Brunsvic. Ducum, & fidelium suorum Hillesheimenum bene munitus, solenniter & cum plausu civitatis introducitur. Interim castra Ecclesiæ tenebat Præpositus, cum primariis Ministerialibus, *Henningo* adversantibus. *Hermannus* bellum fugiens remeabat ad suos. In cuius locum à Canonicis eligit *Balthasar*, Dux Mecklenburgicus, Episcopus Schwerinensis, qui potentiam Frattis sui inductus, cum Præposito cathedrali residebat Peyna. Alii id moliebantur, ut *Henningus*

sedem

(r) Anno 1468. nobilis Ernestus, Holstia & Scovvenburg comes in oppido Pattensen electus fuit in Episcopum Hillesheimensem, & in oppido Sarstede primo fuit receptor, chr. Mnd. Meibom. (f) Vid. Kranz. L.XII. Sax. c. 9. (f) consentit Bucel. J. 2. Letzner habet 1470. (u) conf. Id. chr. Dassel. L. II. c. 14. chr. Bunting. Br. L. III. p. 61. & Spangenberg chr. Schaumburg. (v) contra Krantz. L. XII. Metr. . 8. ait, majorem partem elegisse Hermannum, & minorem Henningum, cui consentit Buclir. Ger. Sac. P. I. p. 19. B. At L. XII. Sax. c. 10. ait, majorem Capituli partem Henningum assumisse, cui favet Letzner L. II. chr. Dassel. c. 15. Hic etiam Canonicum vocat, Krantz. vero¹. c. 8. nunc ex multis annis Archi-Episcopum Color. & L. XII. Sax. c. 10. qui jamdiu tenuit Ecclesiam Coloniensem.

sedem Hillesheimensem cum Schwartzenii commutaret. At nihil effec-
runt, levibus interea utrinq; praeliis comissis. Cives Hillesheimenses castrum
Stürrvold integrō anno arcta obsidione cingentes, fame tandem expugnā-
runt, tradentes id *Hennigo* suo, ut tutiū in eo lateret, exodum tragœdie
hujus (peculatus). (x) *Balthasar* etiam armatā manu repulsus ad suos ma-
tutabat abitum. At ne sic quidem livor cessit, schismate hoc scandaloso
tribus ferè annis durante. Sed rogas, quænam dissensus & aversionis
animorum, seu displicentia Henningianæ, causa? dixerim, familia ejus attrita,
nec adeo splendida, seu pomposa, licet olim fumosas imagines suas & stan-
tes in curribus Æmylianos ostenderet. Vicit demum retractoris, iisque
ad obsequia compulsis, *Henningus*, post nubilosum istud triennium, rerum
potitus pacifice, septem annis sedidit. Sub eo *Henricus Schaumburgicus*, ex
Præposito S. Mauritiī electus anno Mcccclxxiv. Præfus Mindensis. In
senio tandem curarum discriminumque satur, baculum & ensem, consenti-
ente Sixto IV., tradidit *Bartoldo Landsbergio*, Antistiti Ferdensi anno
Mcccclxxxi. reservatā sibi modestā & honestā portione ad reliquam vi-
tam commodè transigendam. Cubat in summo templo Vir probus, bo-
nus & æquus.

§. XLVI. Sol oritur, sed quem mox nubila condunt. *Bertoldus*, No-
bilis *Landsbergius*, (y) *Canonicus* olim *Cathedralis Ferdensis*, postea De- XLV.
Bertoldus
canus, & tandem *Episcopus* ibidem, *Jur. D.* & *Decretal. Licent.*, *Vir pius*, II.
dœctus, prudens, & amabilis patriæ Pater, veluti Sol radios suos in omnes
extendens, plausum merebat à singulis. At ô utinam constantior hæc
sors & gloria fuisset! Mox ab aliquibus Ministerialibus seductus, sub spe-
cioso prætextu flagitans à civitate accusat, de quolibet scilicet dolio
cerevisario tres solidos, sic tamen, ut mensuræ diminuerentur, ipse-
quæ Senatus de omnibus Hillesheimiæ rebus venalibus certum aliquod
vectigal posceret, inque usum vicissim converteret, multorum irritavit
animos. Senatus enim populusque libertatis amans rogabat Pontificem,
ut antiquæ coniunctudines & priscæ leges sartæ testæ manerent, omnes hujus-
modi innovationes fore periculosas. *Bertoldo* autem acriùs instante & acer-
biora minitante, bellum nascebatur intestinum, quod totam perdidit Dio-
cesin. Longum utiq; foret, nec satis tutum, singula ejus acta recensere. Obver-
santur ista animis nostrati, & adhuc in ore omnium sunt. Extant mandata
(in primis *Wilhelmi*) Ducum Br. & Lyneb. publicè affixa, in quibus assidentia
sue causas contra urbem Hillesheimensem prolixius exponunt. Circumfe-
runtur literæ *Goslariae*, *Gottingae*, *Einbeccæ*, *Hanoveræ* & *Brunsvici*, eidem
Wilhelmo inscriptæ, quibus mandatum severissimum vel tolli, seu minui
(P) 2 rogant,

(x) Vid. Kranz. l. c. (y) *Bucel.* l. c. vocat Baronem.

rogant, at frustrā. Fœdissimum inde bellum, mox ab alio latius describendum, (z) cuius scriptum quia publicabitur, quilibet istud evolvere, & pro modestia ac prudentia sua dijudicare potest. Si enim ego accuratè oīnia narrare velim, prolixum id & tædiosum erit. Si strictè & synopticè scripturus, nescio an compendium fieret dispensum. Placet igitur ~~an~~^{et} exēgēsī. Extincto tandem hoc bello inter Bertoldum & cives suos, mutuus amor crevit, & amica conspiratio, ut Deo & sibi tranquille faustèque adhuc vixerit quinq; annis. Monasterium *Ringelheimense* instauravit reformavitq; feliciter, montem quoque *Georgianum* prope Goslariam, & cœnobium *Nudipedum* Lyneburgi, fœda Augiæ stabula, Herculeo proflus labore repurgavit. Nullib; labentiū morabatur, quam *Rotenburgi* in Diœcesi sua Ferdensi, quam arcem instaurabat muniebatque, in qua etiam animam Deo reddidit in vigilia Ascensionis Dominicæ anno MDIII. Præfuit Ecclesiæ Hillesheimensi XXI. (a) Ferdensi XXXIII. annis. Quiescit in æde hujus primaria, quam splendidissimis ædificiis ornârat, insignemque bibliothecam in templo Mauritanio collegerat. (b)

XLVI.
Ericus.

§. XLVII. Lachrymas inter & gaudia feliciter defuncto *Bertoldo* surrogatur anno MDIII. juvenis & optimæ spei Princeps, excelsioris etiam animi, tranquillitatis tamen studiosus, *Ericus*, Sax. Angar. & Westfal. Dux, Canonicus Coloniensis. Magnâ hic pompâ exceptus & donatus ab omni ordine mentem mox mutabat suam. Serio quippe expendens exulceratum Ecclesiæ Hillesheimensis statum, ex continuis bellis ira attritum, ut vix, seu tamen sero spes melioris fortunæ supereret, post primum statim annum sponte suâ resignans, substituto *Joanne* fratre, ipse revertitur Coloniam. (c) Demum anno MDVIII. electus Episcopus Monasteriensis, ubi summa cum laude & magnâ dexteritate XI V. annis præfuit, cernens è longinquō mīseriam

(z) Dubio sine Letznerum indigitar, qui in chror. Dasselens. anno 1596. Erfurti typis Beckiani excul. I. II. c. 16. à pag. 30. ad 50. totum bellum hoc provinciale, annexis literis Principum civitatumque, pacificationibus &c. descriptis fusissimè. Conf. Kranz. L. XII. Sax. c. 36. & L. XII. Metr. c. 17. (a) Kranz. l.c. habet 22. (b) insigne monumentum à Kranz. notatum l.c. hoc. Memoiræ dignissimi Praefolis Domini Bertoldi de Landesberg, militari genere nati, optimis moribus & literis imbuti, quem Rege digna proceritas, egregius animus, singulare ingenum, eloquentia non vulgaris, virtus eximia, exquisita in cunctis eminentia Antecessori suo commendabat, ut illum adoptaret in Ecclesia Ferdensi filium. Papa consecrari jussit Episcopum; sed majori dignum loco abripuit Hillesheimensis Ecclesia, cui cum summa laude præfuit annis XXII. priorem retinens commendatam, quam ante solam annis decem gubernavit, hoc sacrum ponitur. (c) Vides, ait Kranz. L. XII. Metr. c. 28. quod operetur educatio. Ex puerò innutritus Colonie ritibus inclinari non potest, ut in majori subeat oneri, ponitque, quod alii, fatigatis omnibus nos & amicis, magna instanti noctes atque dies consequi ambirent.

seriam & interitum Ecclesiæ derelictæ. Collectus ad Patres suos anno MDXXII.

§. XLVIII. *Ioannes IV.* Dux Sax. Angar. & Westfal., Erici Frater, ele- XLVII.
ctus & confirmatus, jamque in cœnobio *Mariæ rodano* inauguratus anno *Ioann. IV.*
MDIV. die 2. 4. Aug. horâ XII. sumto prandio cum Comite *Regensteiniano*,
Schaumburgico & *Lippiensi*, Vasallisque Ecclesiæ suæ, nec non Senatu Hilles-
hemensi, ex castro *Stürvvald* obviam processit, ob solennitatein homagii, ven-
turo Fratri *Magni* usque ad *villam Arbergen*, ubi in campo dilectissimum
Germanum honorifice exceperit, verba faciente *Joanne Jahrmarktio*, Cancella-
rio Hillesheimensi. Inter Comites *Magni* erant *Bartoldus Obergius*, *Georg.*
& *Clemens Bulovii*, *Henric. Wittorpis*, Consiliarii, & Berchman Cancellarius
una cum multis aliis. Qui omnes & singuli eodem die comitabantur *Jo-
annem* in urbem, jubila inter & faustas subditorum acclamations. Ali-
quot ab initio regiminiis sui annis pacificè & optimè præfuit, cum vero op-
pida, castra, Praefecturas, & bona Ecclesiæ, tantum non omnia bellis su-
perioribus Ministerialibus oppignorata, & abs Ecclesia avulsa repete-
ret, crabrones irritavit. Inde maximum & funestissimum exarsit bellum,
ut si quis volubilis fortunæ theatrum videre gestiat, hunc utique *Joannem*
præ aliis intueatur. Totum bellum, adeoque ejus ortum, progressum &
finem, nec non miserabilem Episcopi sortem, non nemo victuræ manda-
bit chartæ, ut ego actum hic agere verear. (d) Perdidit infaustissimus Pta-
cul, præter Hillesheimiam, *Marienburgum*, *Peynam* & *Stürvoldiam*, omnia op-
pida, urbes, castra & singula, ut pauperiem ejus alperrimamque fortunam
satis demicari nequeam. Quæ omnia jure belli ad Victoriosos Brunsvi-
censes translata sunt, & in feuda iis collata à Gloriosissimis Impp. *Carolo V.*
Ferdinando I. *Maximiliano II.* & *Rudolfo II.* Integris tribus & viginti annis
in utraque fortuna, maximè tamen adversa, milie exantlatis, *Ioannes*, banno
Imperiali etiam vincetus, & omnibus bonis exutus, anno MDXXVII. re-
signans, ad Fratrem suum *Magnum* abiit, & Raceburgi plerunque delituit
usque in annum MDXLVI. Non mirabere, si quis forte lassæ meas schie-
das excusseris, quod bella Hillesheimia fatis memorabilia, & posteris
transcribenda, sub *Bertoldo Landsbergio* & *Joanne nostro Lauenburgico* in-
faustis semper avibus gesta, tribus tantum verbis meminisse, non vero la-
tius enarrare voluerim. Est in vicinia diligens horum motuum Nota-
rius, à quo mox omnia & singula prolixè & publicè peti possunt. Ego
mihi tantum scribo, non aliis. Ipse autem aliis, non sibi tantum.

(P) 3

§. XLIX.

(d) Vid. Letzner L. II. chr. Dass l. a. c. 18. ad 38. Chytr. I. VIII. Sax. p. 233. seqq. &
L. XII. p. 352. Bunting. chr. Brunsv. P. III. p. 68. seqq. Spangenberg. chr. Saxon. c.
355. & 358.

XLVIII.

Balthasar,

§.XLIX. *Balthasar Merckle*, seu *Merklinus*, *Waldkirchæ* (e) in *sylva nigra*, *Dioeces. Constantiensis*, *pauperculis*, at *honestis parentibus natus*, *studiis promovuerat summum Doctoris gradum in Jurisprudentia*, *humanius & affabilis Vir*, *sed arrogans*. *Non contentus Canonicatu Constantiensi*, *ambit & obtinuit in aula Maximiliani I. Imp. officium, & Praepositorum extra muros patriæ suæ*. *Abiit postea cum Carolo V. in Hispaniam*, *natus ab eo spartam Vice-Cancellarii sui*. *Inde summa auctoritas accessit Viro*, *ut etiam gravissima negotia, Imperium, cunprimis Nationem Germanicam, concernentia, ei demandarentur*. *Ille autem semper altiora affectans, cognitò lamentabili Hilleshemiae statu, & proscripto Joanne IV. Antistite, omni versutiā id moliebatur*, *ut ad hanc evcheretur cathedram. Joannes id subolsaciens, impotentia suæ memor, (ipse enim nec suspectias ferre poterat Ecclesiæ, nec bona ejus amissa restituere,) resignat Merklinus*, *promittens sibi per Eum, ceu secretioris admissionis magnæque existimationis Ministrum in aula Imperiali, Cæsaris gratiam, & alia meliora quæque. Balthasar titulum munusque oblatum promptè accipit, sponsans Joanni & Canonicis suis aureos montes*. *Missus anno MDXXVIII. à Cælare ad diversos Imperii Principes, divertit etiam Hillesheimiam, Diocesis suam, tanquam Administrator, suscepitur*. *Mox abiit ad aulas Brunsvicensium & Lyneburgensium, bene ubique habitus. Rediens à Canonicis & Vasallis Hilleshemensisbus splendidissimè excipitur Stürvalla*. *Paulò pòst abiit, excessit, evasit, omnium, quæ prouiferat, nuanquam memor. Veniens ad Carolum V. Bononiæ tunc morantem, confirmationem à Papa, & Regalia à Cælare, ceu Episcopus & Princeps, solenniter impetravit. Demum in Comitiis Augustæ habitis Collegium cathedralē duos ad eum ablegat Canonicos, & Civitas Consulem suum, Wildfeur, ut Ecclesiæ urbisque suæ negotia Cæsari subjæctissimè exponeret, omnique meliori modo promoveret. At ille cunctans ubique, res Hilleshemensem semper distulit in crastinum, ut tandem Legati, rebus planè infectis, abiarent. Id unum effecit, ut Wildfeurius, ex speciali Cæsaris gratia, insignibus Equitis Aurati ornaretur. Hinc omnibus infestus invisusque esse cœpit. Mox iste varios cuniculos fecit ad amplissimam parochiam Constantiensem, nec eum, resignante Hugone de Hohen-Landberg, laudatissimo Viro, (f) spes decepit. Sed fastus sunt ante ruinam. Non tantum enim Balthasar omnem Cæsaream gratiam turpiter effudit, sed etiam biennio*

pòst

(e) Chytr. L.XXX. Sax. p.928. vocat Veldkirch & L.XII. p.352. Mercelium, (f) Vitianè egtegius, & omnibus laudibus dignus, & utinam Ecclesia nostra Constantiensi similem semper habebet. Chron. Constant. ap. l'istcr. p.696.

pōst caballum consensurus Treviris, apoplecticus delaplūs cō annō MDXXXI. mortem sibi acceleravit. (g)

§.L. Sic Otto Schaumburgicus, Jodoci F., hujus nominis III., juvenis ^{XLIX. O-}
XVII. annorum, volente ita Carolo V. & petente Wilhelmo Nassovico, suffe-^{to III.}
ctus est Administrator die S.Pantaleonis annō MDXXXI. At post sexen-
nium demum consecratus, num ob deficientes sumptus, aliasvē cāulas, non
satis liquet. Sed fluctus perpetuō fluctum traxit, & cuique dierī recens sua
erat afflictio. Otto tandem ob neglectum, ut ajunt, confirmationis ter-
minum, (alii putant, ob agitam nunc doctrinam Augustanæ Confessionis,) à Paulo III. dignitate sua privatus annō MDXXXVII. Jubentur ergo Ca-
nonici per Petrum Pfortianum, Episcopum Aachensem, intra sex menses
alium eligere, quod nisi fiat, papam quendam iis missurum esse, addidit
ille.

§.LI. Suffectus igitur *Valentinus Teutlebius*, nobilis Doctor Theol. & L. *Valenti-*
Legum, Pr̄positus S. Bartholomai Francofurti ad Mœnum, *Canonicus nūs*,
Moguntinus, Magdeburgicus & Hilleshemensis, nec non *Alberti Moguntini*,
Ecclesiæ Romanæ Cardinal., in spiritualibus Vicarius, Vir, judicio Pauli III.
vita & morum honestate decorus, in spiritualibus providus, & temporalibus circum-
spectus, aliq, multiplicium virtutum donis fide dignorum testimonis in-
signitus. Territus hic infelictum Antecessorum suorum vestigiis, maximè
invitus accessit. Statim verò Romam abiens consecratur & confirmatur
tert. Id. Januar. MDXXXVII. Regalia obtinuit à Carolo V., cujus Consilia-
rius erat, d. 3. Mart. annō sequente. Omnis ejus cura amissorum recupe-
ratio. Sed quis prædam eripuerit fortiori? Terrere quidem voluit Magna-
nimos Heroës Brunsvicenses, tunc adhuc Pontificiæ religioni addictos,
bullā Pauli III. Verū isti parta tuebantur. (h) Interim, quod potuit ille,
fecit, Sacello S. Anne, nec non Suffraganeo Hilleshemensi reditus perpetuos
lariens. Annō MDXLVII. Hilleshemenses Cauthusiam & monasterium
S. Bartholomai ad salinas destruxerunt. Eod. anno reformatur civitas juxta
doctrinam Augustanam, diu à Valentino sufflaminata. Conscrivebant
ergo Joannes Bugenhagius, Pastor Wittenbergensis, Antonius Rabe, & Henri-
cus Wynckel, ordinationem ecclesiasticam Hilleshemensem, inq̄ue sex
temporis ad S. Andr., Iacob., Mich., Georg., Martin. & Paulum Ministri con-
stituti sunt, quorum inspecto erat Jodocus Tserman. (i) Cūm ergo conamina
Valentini sine successu dilaberentur omnia, nec pareret fortuna labori, & quā
mente tulit, quod mutare nequivat, & precibus tandem jejuniisque fati-
gatus obiit Moguntiæ anno MDLI. Præfulatus sui XIII. sepultus ibi-
dem

(g) oblit extra Diœcesin anno 1532. Id. chr. L. Conf. Chytr. L. XII. Sax. p. 352. (h) conf.
Chytræi Sax. L. XV. p. 429. (i) Id. L. XVI. p. 460.

III CHRONICON HILLESHEMENSE.

dem in æde Nudipedum Vir ceterà doctus, prudens, nec tantò fastigio indignus.

LII. Friderici,

§. LII. Electus quidem fuerat *Fridericus*, Dux Holsatiæ, *Friderici* I. Daniæ Regis F., *Canonicus Coloniensis*, anno MDLI, sed demum anno MDLIV. XVII Sept. Metropolin suam magnifice ingressus est. De cuius adventu Hilleshemenses maximè gavili, reddiderunt ei castrum *Peynense*, 1800. Joachimic. antea iis oppignoratum. Mox inde abiit in Holsatiam, confirmatus interim à *Paulo* III. Multum spirabat, sed parum valuit. Lites abs Antecessoribus suis cum Ducibus Brunsvicensibus cœptas, & adhuc sub judice in Camera Imperiali pendentes, ipse retexturus & pertexturus nihil non omisit, at mox in patria sua raptus ad plures didicit, quām totus homuncio nū sit. Conditus ibidem in cathedrali templo in vigilia *Simonis & Jude Apostolorum*. Sub eo anno MDLV. in Neapoli Hilleshemensi incendium oritur, quod CXIV. ædificia consumit.

LII. Bur-

cardus,

§. LIII. Sic terum potitur *Nobilis Burcardus Obergius*. Favebat ei maximè *Henricus Junior* Dux Brunsvicensis, à quo singulariter commendabatur Capitulo. Electio ejus valvis tantum Ecclesiarum affixa, non de cathedris publicis populo indicta est, contra morem Antecessorum. Sub initium statim dissidia & altercationes cum *Canonicis* suis habuit, nec civitatem bene erga se affectam deprēndit. Vixit igitur duobus annis in castro *Woldenbergico*, in quod eum *Henritus Brunsvicensis* securitatis causâ immiserat. Sepultæ quidem in favillis religiosæ similitates, at constans amor & stabilis concordia semper desiderabatur. Interim auxilio *Henrici* sui castrum *Marienburgum* à se occupatum per octo annos detinuit, accisus subinde *Canonicorum* & oppidanorum redditibus. Acceptâ confirmatione à *Pio IV.* anno MDLXIV. arcem & Praefecturam *Stürrvald* (k) à Duce Holsatiæ redemit, reddito *Canonicis Mariaburgo*. Etiam Duces Brunsvicenses oppida aliquot, Praefecturas & monasteria, à Parentibus eorum occupata, certis conditionibus reddere volebant, si nimis ille juri suo, quod in cetera, jure belli obtenta, prætendebat, in perpetuum renunciaret. At non poterant convenire inter sc. (l) Vixit postea bene & quietè, donec *Stürrvaldia nobis* eruptus anno MDLXXIII. XXIII. Febr. Præsulatus sui XVI. sepultus in æde cathedrali.

LIII. Er-

nestus, II.

§. LIV. Sequens fuit *Ernestus*, utriusque Bavariae Dux, Com. Palat. Rheni, Archi-Episcopus Coloniensis, Episcopus & Administrator Monasteriensis, Leodiensis & Frisingensis, electus eopse anno d. VII. Mart. Sed qualem quamvis scribendi materiam ille relicturus sit posteris, ipsi consignabunt, Mea penna quiescat!

Sis

(k) *Peynensem* adhuc *Adolfus*, *Holsatiæ Dux*, *Friderici* Frater, sibi oppignoratum habebat, (l) *Claytraeus L. XIX. Saxon.* p. §45.

Sis felix & fausta mea, Hillesheimia, Nutrix,
 candida Te servet Pax, amor, atque salus!
 Nulla salus bello: sit pax! sic omnia rident;
 ex pace est bellum, quicquid in orbe vides.
 Dum Pacem dico, bona singula diximus: ergo
 sit pax vobiscum! plebs canat omnis: amen!

JUSTINI BARTRAMII PONTIFICES HILLESHEIMENSES metro. vincit.

- S**ylvia dedit nomen celebri viciniori urbi;
 abs illa haec *Hillesheimia* dicta fuit.
Ara sacrata Tibi Virgo Sanctissima, cuius
 devotus cultor Rex *Ludovicus* erat.
Primus Rector erat fidus *GUNTHARIUS*, aedem
Cecilia arque aulam condidit ille sacram.
 Saxoniam à veteri fermento purgat, & istam
 in Domino firmat; sicque beatus obit.
REMBERTUS paucis, quies sedit, mensibus, implet
 sanctum perfecti Præsulis officium.
EBO Rhemensis, Regi suspectus, & exul,
 obtento baculo rexit ovile bene.
 Doctrinâ & vitâ præluxit in omnibus (uno
 ut verbo dicas) irreprehensibilis.
ALFREDUM Corbeia dedit, Sanctissima Mater,
 Pontifices inter Maximus ille fuit.
 Basilicam à fundamentis extruxit, & ampla
 claustra suo sumtu condidit ille tria.
Asyvedense, *Salingstadense*: tque *Assidiense*;
 quodlibet ad leges est, *Benedicte*, tuas.
 Adjecit redditus quantos: cuncta hic *Alefredus*
 vivens & moriens fecit ubique bene.
 Dat rursus *Corbeia* Virum pietate nitentem,
LUDOLFUM, sed mox desit ille Pater.
- (Q)
- V.
- Ut
- I.
- II.
- III.
- IV.

VI.

Ut vix inveniatur Præfulum in indice nomen,
electus siquidem, non benedictus, erat.
Successit *MARQUARDUS*, pacis cultor & æqui,
quem *Nordmannorum* gens furiosa necat.
Quam pretiola autem mors, pro Christo cecidisse!
næ, vitam qui sic perdidit, inveniet.

VII.

Gandesa templum *WICPERTUS* perficit, atque
Baptista Domini consecrat istud ibi.

VIII.

Hic artis Medicæ gnarus, bona scripta reliquit,
judicium quibus ex cernis & ingenium.
Corbeja ad *Wilaram WALBERTUS* filius, æquis,
fervens, & catus in relligione fuit.

IX.

Imperii occurrit mutatio multa *SIGHARDO*,
ornatur templum h̄c araque sancta *Crucis*.

X.

Gandefiam rursus condit Venerande *DITHARDE*,
accipit ornatum Maxima Virgo suum.

XI.

Aurea in hoc templo cni tabula longa pendit,
distincta haec geminis, caraque valde fuit.

XII.

Æquos fecisti cives, equitesque fideles,
reddat ut obsequium par tibi quisque suum.

XIII.

O THWINUS Bergā veniens benedictus ad Albim,
ornamenta ædi dat pretiosa sua.

Dat vinum certis quoque Fratribus ille diebus,
affert Epiphani Præfulis ossa Pi.

Plura dedit bona, villas, prædia pinguia, cætum
defendens & amans dexteritate suum.

Est, *OSDAGE*, tui magnum *Algermisum* amoris
pignus: quid porro dextera larga tulit?

Jurgia multa ciet *Gandæ* rixosa *Sophia*,
opponis clypeum, Vir Reverende, tuum.

Contra *Palligerum* validè tua jura tueris,
i nunc, & turbas, fæmina bella, move!

Munera *GERDAGI* minus *Algermisum*, & amplius
est *Sipprechthusum*, quæ dedit ille Deo.

Pluscula largitus, citius nisi Parca necasset;
sat tibi, quod fuerit sedulus atque probus.

Cum lacrymis præ latitia tua mœnia vidit,
Roma, ante excessum, sicque beatus erat.

QHIS,

Quis, BEERWARDE, tuas laudes exponet, ubique
inque choro atque foro gloria summa tibi.
Es pius, es prudens, Ottom carus amicus,
consilio arque fide singula facta geris.
Struxisti Sancto Michaëli splendida tecta,
insuper & tua lux luxit ubique bene.
Antiquas lites tibi Gandesiana recoxit,
at frustra, Juris tute Patronus eras.
Ad tumbam demum miracula facta leguntur,
vivus & extinctus Vir Reverendus eris.

Misit GOTTHARDUM nobis Hersfelda, stupendum
doctrinâ, vitâ & religione virum.
Ille Crucis templum fabricari jussit in urbe,
struxit & ad muros nobile Mauriti.
Inque salini cœnobium dat Bartholomæo,
eximium atque aliud condidit Halathus.
Michaëlitânum verò dum consecrat ipse,
à densa Benno plebe perentus obit.
Illi ad tumulum miracula multa coruscant,
hinc Sanctos inter Roma locavit enim.
Ardua molitur DITMARUS, & ardua sancti
vicissent, modò si vita fuisset ei.
Sub saxo pacem nunc Gandesiana fæcet
invenies, fugiat mœsta querela procul!
At quid tu decimas Adelheidi surripis amplas,
Dithmare, acceleras tute tibi interitum?
Mox etenim factum hoc incendia maxima plectunt,
in quibus urbs, & des, summaque tempora cadunt.
Vindex ipse sui Deus est: vel munera nulla,
seu da perpetuò, & linque cuique suum.
Una domus fratres comprænderat hactenus omnes,
una dabat parcâ, quod satis, olla manu.
Quam bona certabant omnes certamina, justis
vinciti præceptis tunc, Benedicte, tuis.
Sed rigor iste fugit: curtae laxantur habenæ,
accipit & census & bona quisque suos.
Hinc illæ lacrymæ! cessat communio, cessant
antiqui mores, priscaque cura fugit.

Mutatur rerum facies; connixit *ASELMUS*,
 Posteritas cuius molitiem reprobat.
 Sedulus in cunctis, infastus in omnibus ille,
 adversum sensit temper habere DEUM.
 Immenso extinctam vult ædem condere sumtu,
 ast vano nisu, dum struit, ecce ruit.
 Non est successus, non est benedictio, cernis
 & palpas læsi signa tremenda DEI.
HEZILO disjecit molimina grandia *Aeselmi*,
 struxit & ad normam, Sancte *Alefrede*, tuam.
 Assurgunt muri, turrita cacumina templi,
 & nitor & facies splendida cuique suis.
 Argento & germis Ecclesia vasta coruscat,
 artificesque suos angulus omnis habet.
 Accipiunt *Petrus* & *Paulus* sua commoda recta,
 in quibus ara DEI est, & facer ignis erit.
Creverunt & opes, irritamenta bonorum,
 nam puris animis omnia munda manent.
 Victus, vestitus largè promuntur egenis,
 pascitur in membris sic DEUS ipse suis.
 Omnia nunc rident, & vix formosior urbs est,
 cinxit eam pietas, pax, amor, alma salus.
Cessit *Mauritius* Sanctis in monte pueris,
 noctes atque dies que modulantur ibi.
 Scandala sed propter mox longè transtullit illas,
 substituens Fratres, qui canones crepitant.
 Singula præclarè & fastis dignissima, turbas
 si modò vitæs, *Hezilo*, Goslariae.
 Sed labi humanum est, veniam miserere meretur,
 terferunt lacrymæ crimina cuncta tuæ.
 Vox postrema Patris: Fratres, mea corcula, nati!
 ut bene sit vobis, vivite pacifice!
Antiquum juxta canonesq; reducite vitam;
 rellidite constanter vincula vestræ DEO.
 Sunt ea paupertas, mens casta humiliisque, referata
 obsequio; his gradibus vadimus ad Superos.
 Dixit: & in cœlum suspirans lumina clausit;
 & bona distribuit singula pauperibus.
Ex *Alvenslebiis* *UDO* surrexit ad ensim
 & baculum, dignum prædicto laude Virum.

Ipse suæ fortis faber est, quia Cæsari adhæret,
concitat in pectus arma Virosque suum.
Post iactus sapiens tranquilla in pace quievit,
felix qui Domino vixerit atque sibi.

BRÜNINGUS prudens Princeps, & Pastor amandus,
imperii cunctis omnia fausta dedit.

Ast anno quarto cathedramque mitramque pedumque
linquens, mancipii pondera magna sui.

Bartholomeani claustræ se fecit alumnus,
hymnis & precibus nocte dieque vacans.

Urbs illi carcer, verum hæc paradisus eremus:
solus, si bene vis vivere, vive tibi.

Scripsisti, insignis *BARTOLDE*, volumina multa,
in quibus ingenium cernitur atque labor.

Cœnobia ad veteres leges ubicunque reformatas,
sexum intra cellas fœmineum cohibens.

Bartolsrodenis primus fundator & auctor,
quod *Maria Magnus* deinde novale vocat.

Hospitium fuerat *Ringelheimense* sororum,
acciipiunt Fratres nunc, *Benedicte*, tui.

Primus Praefectus Vir dignus laude *Rudolfus*,
filius hic Sancti num *Michaëlis* erat?

Suscepit oblatos *BERNARD* invitus honores,
maximus est animæ (credite) cura labor.

Elevat ex tumulo Venerabilis ossa *Gothardi*,
& facit abs ejus nomine cœnobium.

Sanctis adscribi curat: miracula fulgent;
confluxus populi quantus in urbe fuit!

Non est mendicus, sua qui non munera ferret,
& plebis muri vix capiunt copiam.

Wintzenburgensi Hermanno cum conjugé cælo,
Pileolus subito nuncia læta tulit.

Heus, *Bernarde*, infit, vin' tu jam ducere ronchos?
surge, & abi: *Wintzenburg* sine fraude tuum est..

Hermannus cecidit! cecidit simul illius uxor!
i, propera festim, & jura tuere tua.

Vix dictum factum: sic *Hillesheimia* castrum
cepit, adhuc servans in ditione sua.

Ille Diocesi *Ringelin* incorporat, atque
Onolsburgum, quod Praepositura fuit.

XX.

XXI.

XXII.

Ille

Ille sui juris defensor acerrimus, ille
disrupit telas, *Gandefiana*, tuas.
In senio viſſū privatū, at impiger ille
ad lætum lethum sedulus usque manet.
Gotthardus Fundatoris sibi corpus & ossa
affervans, requiem jugiter optat iis.
Prædecessoris *BRUNO* vestigia calcans,
instaurat templa & castra ubicunque sua.
Bibliothecam auger, dans ornamenta cuivis
regali prorūs magnificāque manu.
Instituit ſacrum quoque festum *Nativitatē*,
Alma DEI Mater, Sancta Maria, tibi
Gentis delicium eſt, & splendor maximus urbis,
HERMANNUS, Cleri gloria, plebis amor.
Quem Cæſar Fridericus amat, quem diligit omnis
ex animo ſexus, cū pia turba fayet.
Fidus mœſtarum Pater & Tutor viduarum,
a cuius facie nullus abibat inops;
Cunctis instituit festum ille fidelibus, atque
ædem *Gandefiae* cernit in igne ſacram.
Atque reædificatam rursus confeccrat illam,
& *Blasio* templum dedicat ille ſuum.
Turba Diœcēſin ferro vastabat & igne
perdita, ſed quam mox arma Virique fugant.
Ille Palæſtinam ſanctam Solymamique ſalutans,
cerneret ut pura mente ſepulcra DEI.
Naufragus arrepto licet affere forte redemptus
perrexit ſudans, alit & omne tulit.
In Latium tandem fessus miferaque reverſus,
puram animam Domino reddidit ille ſuo.
Imperii turbas inter multasque procellas
inconcuſſa ſtetit mens, *Adaloge*, tua.
Prudens & ſimplex, tibi lex & terminus unus,
ſumma DEI cura eſt, atque ſalus hominum.
A *Salome* affectas Comitatum *Dasselensem*,
verum consilium diſjicit ille *Leo*.
Aſt *Homburgensis* geminam tibi vendidit arcem,
qua *Lauenſteinum* & ſplendida *Grena* fuit.
Brunsvigum oppugnans ſociusque comesque *Philippi*,
at bene qui latuit, vixit & ille bene.

Mi

POEMA IN EPISC. HILLESHEIMENSES.

119

XXVI.

Mi Präful *BERNO!* vix Te studiosior ullus,
 prædicat id populus; pulpita, templa canunt,
 Præposituram tu reddebas *Goslariensem*,
 splendori veteri restituensque tibi.

Aufspice Te fastis Sanctorum inscriptus aperte
Berryardus, cathedrae gloria sancta suæ.

In festas etiam *Brunsvigum* cum *Thiderico*
 & *Wittikindo*, alt ausus ianuis erat.

CONRADUS primus Juris defensor & æqui,
 reliquias templo & maxima dona dedit.

Plura datus, eum citius nisi fata vocassent
Heripolim, miserè mox is ubi perit.

Hundius & *Reinsten*, quem castigarat utrumque,
 cudent consilia in sangvinolenta caput.

Ille Comes fuerat Regis fidusque Sacerdos,
 cùm sanctè ad sanctum vaderet ille solum.

Posset, si modò *Brunsvicensia* bella fugisset,
 nunc melius famæ consuluisse suæ.

In quænam *HARBORDUM* tristissima fata referunt
 tempora, præ luctu nemo referre potest.

Ampla Diœcesis vastata & perdita tota,
 ludibrium populi & fabula plebis erat.

De sceptro inter se certârunt *Otto*, *Philippus*,
 O quantum schisma hoc Imperiale fuit!

Quod niniūm videare, *Harborde*, favisse *Philippo*,
 hæc est interitus unica causa tui.

Ah! consummatum est! hæc ultima linea rerum:
 ô mores hominum! ô ferrea fata Dei!

Verum candidior reddit hora, Deusque placatur,
 qui largâ dextrâ reddidit omne tibi.

Mæstos & miseros semper fiducia servat,
 nescit enim Dominus deseruisse suos.

SIGFREDUS benefactor erat tutorque suorum,
 Fratribus & templis qui bona multa dedit.

Ille bonæ mentis radios diffudit ubique,
 cottidiè Phœbus splenduit iste recens.

Auxilium tulit afflito viresque *Philippo*,
 milite cum *Brunsvicu* cingeret ille suo.

Sanctus at armatus visus defendere muros

Autor, & hinc quò se proripit ista manus?

XXVII.

XXVIII.

XXIX.

Indulxit

Indulxit veniam *Ottoni Regi morienti*,
qui sua flens multum crima fallitus erat.
Et testamento subscriptis Principis æquo,
laudes perpetuò cuius in orbe manent.

XXX.

CONRADUS rerum sacrarum fautor & autor,
fundat & instaurat cœnobia, atque juvat.
Castra sua atque aulam reparans, bona multa suorum
auxit, familiæ consuluitque suæ.

Falckenberga tuam laudabit, Maxime Præful,
curam, laudabit *Winghusium*, tuam.

Et *Willinghusum*, *Maria* & quoque *Magdalena*,
queis vitam & dotem dextera larga dedit.

Quantum mendici *Fratres* coluere Patronum,
à Te structa illis qui duo claustra tenent.

Providus in cunctis, & circumspetus ubique,
& bonus usque tuis, atque beatus eras.

In cineres nisi quod collapsam videris urbem,
hic quantus luctus cordolumque fuit!

Cuncta cadunt modò non, æquantur summa profundis,
& tantum superest sola capella crucis.

Consilium prælens faciens *Franciscus* in urbe,
Fratribus indixit multa statuta suis.

Elisabetha quoque tu miracula probasti,
quærens, num verè singula facta sient.

Hospitium tandem tibi *Schonovicense* ministrat
cœnobium; hoc corpus condit & ossa tuum.

Denuò schisma sacrum faciunt *Heinricus* & *Hermannus*;
hic intrusus erat, ille vocatus erat.

Heinrico tantum est *Wintzenburgense* superstes
castrum, ast *Hermannus* cætera cuncta tenet.

Fas & jura favent *HEINRICO*, præsidiumque
Hermannum contra Papa lopondit ei.

Inque Diœcesin læsum sine fraude jubetur
Heinricum Heinricus restituisse suam.

Hermannus passu Romam properante cucurrit,
hujus ut edictum tolleret arte suâ.

Judicis ast papæ mansit sententia firma,
& fractæ vires sunt, *Herimanne*, tuæ.

Causa trium facit bona sic, rerumque potitus
Heinricus, magnâ dexteritate regit.

Cum

Cum Monachis monachæ vixerunt hactenus uno
sub tecto, quæ res scandala multa dedit.
Sic non instituit *Benedictus*, nec *Berevyardus*,
ergo prunas à stramine Papa locat.
Cautiùs ut posthac & religiosius illi
vivant, & *Michaël* sit sine labe bonus.
Ad portam est festiva dies celebrata latinam
prima *Ioannis*: quæ cura *Ioannis* erat.
Hic passim decimas, fundos, bona multa coëmit,
quæ inter *Peyna* etiam litigiosa fuit.
Oppugnant *Brunsvigenses* nunc undique *Peynam*,
quæs tulit insignem ex scđere noster opem.
Antistes verò facto sub schema certans
clandestina inter consilia omne gerit.
Adversum sociis quod sit, *Peynensibus* autem
utile; nam cincti nil nisi verba dabant.
Mortis & æternæ memores, *Pia Virgo*, salutis,
reddimus hanc arcem atque omnia nostra tibi.
Tu sis nostra hæres, hoc Tu patrimonium habebis,
sola Tibi soli *Peyna* dicata manet.
Solvitur obfidio: *Albertus* non senserat astum,
quò tamen auditò, bella renata citò.
Fallacem totus crudeliùs ibat in hostem,
interea Antistes *Hillesianus* obit.
Ut *Comitatus* ei pòst salvus & integer esset,
electus *Frater Duxque Caputque suus*.
SIGFREDUS multo captivos ære redemit,
addens *Empenam Sarstediumq*, sibi.
Illa hodie *Gronau* dicta est; certamina multa
cum *Brunsvigeni* gessit ubique Domo.
Claudicat in partes anceps victoria utrasque,
quicquid sit, bello (credite) nulla salus.
Felix, qui poterit pacis cognoscere fructus,
& pace in milita vivit obitque pie.
Proqué renitente urbe est arx *Stürvyaldia* structa,
pellat at *Heinricus* vim furiosam hominum.
Justis *Heymbeccum* capit armis, urbis & unam
Boklemii partem comparat ære suo.
Dasselium lites peperit: sibi vendicat istud
Heinricus, feudi præterito Domino.

(R)

XXXII.

XXXIII.

XXXIV.

XXXV.

Fas

Fas & jus Corbeja stium defendit, & æquo
obcento HEINRICVS, quæ facienda, facit,
Ardenti tandem procul hinc est febre peremtus,
vita bona est, ejus clausula quando bona est.

XXXVI.

VVoldenbergensem Comitatum tradidit OTTO,

postremus Gentis surculus iste suæ.

Agmen prædonum ceditque fugatque, secundam

Boklemii partem subiicit ære sibi.

Emit Lutteram ad prærupra cacumina monis

Vrsani, templo dans bona plura sue.

Ejus & inventum sacrum Missa aurea, fecit

ille dies sanctos, Elisabetha, tuos.

Brunsvigensi Heinrico Schaumburgensis Ericus

oppositus, proh! quam fœbile schisma fuit.

Urbes & pagi vastantur, diripluntur,

luctus & lachrymas angulus omnis haberet.

Quas inter turbas HEINRICVS abire volebat,

auter at illarum morte peremtus obit.

Hinc optata quies: multarum commoda terum,

Heinrici felix imperiumque fuit.

Praefuit ille bene, & sapienter profuit ille,

& festum Christi corporis instituit.

Schattlandus, monachus mendicans, iste IOANNES,

arduum ad hoc manus totus ineptus erat.

Accedens subito vult cernere bibliothecam,

ostendunt clypeos, arma Virosque suos.

Hæ sunt Pandectæ: hæ sunt magna volumina nostra,

omnis in hoc codice est forsque salusque tua.

Territus ille fugit Romam, spartamque relinquit;

tertius enim vita desidiæque suæ.

Nobilis ascendit cathedram de Monte GERHARDVS,

lux Cleri, & populi Gloria rara sui.

Vilis erat persolla, & totus homuncio parvus,

doctinâ prestans ingenioque gravis.

Nobilium furum compescuit ille furorem,

clarum pugna facit Dinckleriana Virum.

Ille catenatum quæ Magnum ceperat, atque

plures ex lecta Nobilitate Viro.

Gratus pauperibus dat plurima munera, rectum

aurò contexit, Virgo beata, tuum.

Inque Dioceesi faciens munimina tutæ,

impeasis struxit post tria castra suis.

Sed placuit Paderborna substituisse IOANNEM;

exarsit bellum (proh dolor!) inde novum,

Hojanus quod vixus magnâ elade recessit,

inde Dioceesi quanta ruina suæ!

Attendas, quæso, nostra Hillesheimia, fabor

sincerè tecum, cum tua res agitur.

Noane

XXXVIII.

XXXIX.

XL.

Nosne tibi semper fatalia bella fuere,
Semper enim facta es pauperiorque minor.
Bello nulla salus est : bis te quippe, Ioannes,
tot captis cæsis, terga dedit scio.
Eckhardum sed cur in vincula trudis ab Hamo,
clarum candore & religione Vitum.
Ille perit, perit simul at tua gloria, factum
hocce nec insigni suspicione caret,
Facundâ poteris quam non detergere lingua,
nam niger es, niger es, tu niger atque manes.
Succedat MAGNVS, Dux Saxonie inferioris,
& videat, num te major is esse queat.
Ansâ salutis abest : renovantur bella, querelæ
augentur, miserè Pastor ovisq; perit.
Devotus civis faciens Collegia sacra,
Gofredus, lege has dedit ipse suis,
Corde manuq; illi omnes orent atque laborent,
& maneat servi perpetuò Domini.
Auxit Nudipedum cœtum Fridericus, ita omne
BERNARDO nato traditur Imperium,
Fit custos Fatri, felicitet omnia ! rexit
hic gentem summâ dexteritate suam.
Dissidium illi ac Wilhelmo fecere salina,
ambobus nuper quas Lyneburga dedit.
Formosam tandem Mechildem duxit, & easem
cum baculo affini reddidit ipse suo.

XL.

ERNESTVS venator erat, non Pastor, ovile
vix curans, catulos palcite quosq; suos.
Cœnobium fertur tamen instaurâsse Gothardi,
hoc est, quod dignum laude peregit iners.
Ob pugnam infastam cum Brunsvigensibus aëtam
enecuit tandem moror & angor eum.
Schisma novum faciunt nobis HENNINGVS & HERMANN :
hic cessit, motus nascitur inde recens.
Balthasar Antistes Suverinô inducitur, illi
Peynam dant, ubi cum Präposito latuit.
Henningo castum dant Sturrwaldense fideles
cives, in quo tuus tutior ille fuit.
Balthasarum tandem sua spes delulit hiantem,
cogitur ad caulam sicce redire susum.
Vicit ! io vicit ! pietas Henningis, candem
pax compensârunt largius atque salus.
Principium, BARTOLDE, tuum bene feret, &c., ausim
dicere, felix est : sed medium repuit.
Ergo tibi placuit temere irritate Leones ?
optima pax rerum prospetiora dabit.
Parce, precor, ferro, quorum in tua viscera lœvis ?
tene jurat corpus dilaniâsse tuum ?

XLII.

XLIII.

XLIV.

XLV.

Sat

Sat casum est: magnis potior pax mille triumphi;
pax redeat, laus sit, quod redit illa, Deo.

Crelcit amor Patrie, & patriæ concordia crescit,
dat pax Justitia basis multa piz.

Cœnobium in stauras Ringelheimense, reformas
Nudipedes fratres, quos Lyneburga foveret.

Augia stabulum montem purgasq; Georgi;
& facis ex voto, quæ facienda tibi.

Sed Rottenburgum tandem tibi lumina claudit,
& servat cœnates optima Ferda tuos.

ERICVS primò statim annò sponte resignans,
sacrum Germano linquit ovile suo.

Ille Monasterievis Episcopus omnia justè
aque pie faciens, nōmina summa meret.

Verū ego quid de Te dicam hinc, infauste Ioannes,
jurant in mortem cuncta elementa tuam?

Quis varijs casus, quis tot discrimina rerum,
& mala quis poterit dicere cuncta tua?

Annales referant Hillesheimensia bella hæc,
volvat eos, si quis logula fecire velit.

Saxoniam ergo tuam repetens atque arva patezna,
tradis Balthasar lampada Merclenio.

Ambitus homo, titulos & munera captans,
infelix semper mansit in officio.

A nobis abiit Constantiam, ubi ille caballo
delaylus morbo mortuus attorito.

OTTONE M. Paulus sublimi privat honore,
quid causæ? fuerit religionis oous.

Hic Valentinus TEVTLEBIVS usque studebat
omoe Diocesis restituisse suæ.

Sed nihil effecit; condit Moguntia corpus,
spiritus ast cœtu rident angelico.

Reddita Peyna tibi FRIDERICE, sed est breve tempus,
quod vivis, sumus, somnus & umbra sumus.

BVRCARDVS bonus est, & si fortuna dedit illi
pondus consiliis, optimus ille forer.

Cœtum claude tuum, Dux Maxime, sit benedictum
principium Imperii & finis ubique tui!

ERNESTVS vivat! quoque Tu Hillesheimia vivas!
& videas multos, sed sine nube, dies!

Sic ego iustinus scripsi Bartramius; atque hæc
obsequit & fidei symbola suntu inci.

Distortis pedibus vadit mea Musa, sed omnes
defectum supplet mens sine fraude bona.

Saxonæ nostre Rectores Saxonæ recenset:
si satis est, bene! sin, tu mihi fac melius.

ACTA

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN